

3665

Państw. Teatr

669. c.

Osobna sypialnia

DYREKCJA TEATRU MIEJSKIEGO
WE LWOWIE

LIBRARY OF THE
UNITED STATES
DEPARTMENT OF AGRICULTURE
WASHINGTON, D. C.

14.000 14.000
2.000 2.000

sub

DYREKCJA TELEFONOWA
WARSZAWA

Dla p. suplera p. Wojciechowicza
D 10/5 1907 Pichor

supler

Gerh Weber

3665

$$\begin{array}{rcl} I = 85 & = 85 & = 21\frac{1}{2} \\ II = 190 & = 105 & = 26\frac{3}{4} \\ III = 266 & = 76 & = 19 \\ \hline & 266 & = 66\frac{1}{2} \end{array}$$

TEATRU MIEJSKIEGO
WE LWOWIE

Główna Typiarnia

- kroschochowa "Zakładach piewktor"

Emilia Eliwiskiej

DYREKCJA TEATRU MIEJSKIEGO
WE LWOWIE

10/5. 907 = 1 raz

Państw. Teatr Śląski		
SYG	3665	

669^{b.}
2922^{b.}

II 118 telegram
139 "

Q-78/6830

R3386

BTLa 3665

Gaby

Stub.	Pani de Montbissac	mi Otreubom
Ant.	Polka jej braynka	" Trapero
Szymb.	Monkrachel	mi ~~Fine~~ Javoriski
Suzer.	Andrzej jego syn	" ~~Montkowski~~ Worracki
Zarar.	Florisia <u>o</u>	mi Karro
Stom.	Le Chambolle.	" ~~Hovacki~~ Felmann
Ask.	Marcelina	" Czapliwka
Lobuski	Desvignolles	" Kwiatkiewicz
Jeremi	Alicja	" Patka
	Germain, ~~Strawny~~ Cyryk	
	Odzwiercy	21

Akt 1. u parni Moubissac
u Paryži - 2ta u Anobersja
naš morom - 3ta u Indereja
u Paryži -

Akt I.

Sobowik przybiegający do wiel-
kiego sobowu, który widać przez
framugę w głębi na lewo. Prawo
głównie do przedpokojów, na prawo
kacik za parawanem. Pokolwiek
w środku pięci Chambolle sam;
Desvignolles wchodzi.

Scena I.

Desvignolles - de Chambolle
Desvignolles

DYREKCYA TEATRU MIEJSKIEGO
WE LWOWIE

J: wychodząc: /

Spóźniłem się. Zaczeli już
kolację?

Chambolle

Nie, panie Desvignolles. Cze-
kają na ciebie. Jesteś je-
dynym adwokatem w Paryżu,
który potrafi prowadzić ko-
lację.

Desvignolles

J przysięgam, że ~~kocham~~
~~te~~ Chambolle.

→

J: chce wyjść na kuro: /

Chambolle

Łoskari! Chc_z ~~si~~ ~~nie~~ ~~o~~ ~~cos~~ ~~po..~~ ^{zasięgnąć twojej rady}
~~radzić~~.

Desvignolles

Dobrze, nie spiesza się! Za
 symcrasem przejeżdżę przybyły
 do kodyjara.

J. przegląda je!

Chambolle

Łnasz by Dobrze pania do.
 mi?

Desvignolles

Pania de Montisac? Jestem

jej adwokatem.

Chambolle

Co to za kobieta? - solidna?

Desvignolles

Trilixionka! wdowa, 48 lat,
złotego zdrowia!

Chambolle

Ja się pytam o majątek.

Desvignolles

150.000 franków.

Chambolle

Tam do diabła! Dobre ub.
krowe?

Jasvignolles

W papierach wartościowych.

Dłaczego pytasz się o to?

Czyżbyś się chciał z nią
opieścić?

J. przechodzi za stół
Chambotte

Z nią nie.

Jasvignolles

Przepraszam! Wolisz siostrę.

nice, panie kochane.

Chambotte

Mała panienka

Desvignolles

J: twierzę go & pot idąc do domu
środkowych.

J: już w całym kwadransie
kobieta!... Popratur tylko,
jak robi honory dami. Ja,
ka ładna! Jaka oryginalna!
Szkoda że musi wyjść za
mąż jak kobieta inna.

Chamvolle

Glazego szkoda? nie może
mnie!

Desvignolles

Jakże? na serio myślisz
o pieniaczce? dy?!

Chambolle

Glaceryzity nie? Wygląda
darmie, wartywnie się
dobrze: baron Roger do
Chambolle. Wygratam na
wysciigach, mam z czego
żyć... mam i pozim kiedy
chcę.....

Desvignalles

Tak, tylko na mało masz
ty Dobrej chęci.

Chamipulle

Nie gadaj głupstw! Powo.
Imię moje u kobiet ma.
Żywitość cię, gdyby cię
wszystko powieścić.

Desvignolles

Żadziwitość mnie, „gdyby
mnie nie chciała.”

Chambalde

Byłby koniec świata, gdy.
by mnie nie chciała.

Desvignolles

Wiedzieliście się z Kolesa,

7.
kiedy ci tak pilno.

Chambolle

Wychowata ja ciotka, pa.
sem to będzie jej jedyna
spadkobierczyni.

Desvignes

Jedyna? Nie! Pami de
Montissac ma jeszcze brata
i siostrzyczkę.

J. siada!

Chambolle

Niem. pana Muthochel,
fabrykanta konserwów, i jego

syna. Andrzeja Munka.
chce... Ale to nie wchodzi
w rachubę!

J. ziada przy Desvignolles!

Desvignolles

Masz Andrzeja?

Chambade

Proszę!

Desvignolles

Parri de Moubissac go

ubóstwia... i za niego

chciałaby wydać córkę

swą.

Chambolle

Dajcie pokój! Andrzej - do
dobrych! szatanita!

Desoignolles

No, a ty?

Chambolle

Ja? usłatkowatam się od
darowa, kreska, miatam
słosiunki tylko z męziad-
kami, więc...

Desoignolles

Laprowe! to przecie nie
porpiśta! to wamiętuś!

Chambade

Żeby mi tylko udało się
porysować ją! imponuje mi
ta kobieta!

→

J. wstaje i Do Dawid i
Lewej!

Desvignes

Tacie, to ~~Chambade~~?

Chambade

Tak! Wiesz mi, albo nie
wiesz! Ale nie osmieditem
się nigdy mówić do niej
ciszej, niż tego wymaga

forma.

Desvignolles

Byłbyś rakochoany?

J. pozglizła się!

Chamotte

Obowiam się tego! Dziś mam
~~zamiarem~~ parzyć wódkę.

Ona jest całkiem upojona
na tym pierzonym balu,
który wychano na cześć
jej Dwudziestej misy. To
chyba najdogodniejsza chwila
do oświadczeń.

Desvignolles

Mój Izagi! idź! piękna
Proga otwiera się przed lo.
bą. Sykwo straci się kwią.
ka Andrzejka.

Chamballe

Bardzo spokojny! To mój
przyjaciel! Albo go umiemy,
albo wtajemniczę w moje
plany.

Desvignolles

Bardzo dobre! Ah! co
ka awokad byłby z ciebie!

10
gdybys potrafił prowadzić
kolejona!

Chamballe

Skisledy! Tym razem ko-
lejon mnie prowadzi... a!
oż i pani domu!

Scena 2^a

Liz - Pani de Moubissac -
Striacy.

Moubissac

Mo. Desvignolles! Czekają na
pana!

Dessaignolles

Moje uszanowanie panu!

Moubissac

Dobrze już, Dobrze, tylko
wz-ici pan!

W

Dessaignolles

~~W~~ Do stusiego!

Owieś to wszystko do sa-
lami!

Moubissac

A, pan le Chambolle! Pan
nie bawisz?

Chambolle

II
Preciwnie!

J: do Desvignolles'a!

Idźmy do skłamu!

J: wychodź!

Sena 3^oia

Pani de Montbissac Mar.

celina Sturcy.

Montbissac

A proszę ścisnąć z wyszed.

kicmi damami, nie prze-
bierać!

J: wychodzi Marcobina!

O Sturicy ✓
Pani Benin

Montbissac
Jako, pani Benin? Fran.
ciszek, przestyszałeś się,
to pani Rauschel.

O Marcelina
Nie, Proga pani, wróciłam
do mego panieńskiego na-
zwiska.

Montbissac
Dlaczego?

Marcelina

O dygodnia jestem prawię..
Prionna.

Koubissac

Czy podobna?

I: praważi ja do kanapy.

Marcelina

Kieskeły !

Koubissac

Ależ, moje Dziecko, to już
Dziugi raz !

Marcelina

Kie wam przesćia do
meśoiw ! Ładnego nie może.

ubrynąć!

Montbissac

Pierwszy raz z prawnem
Chaptel... wina była po
twojej stronie. Alex czas
przypiszcram....

Marcelina

Znowi po mojej stronie!
Do śladach!

Montbissac

Do licha! Wychodziś za
niego?

Marcelina

Nie mogą... pannały!

Stanbissac

Jak jak pierwszy... No, no,
moje Dziecko, widzę, ~~potra~~ ^{możesz}
~~trzesz~~ kochać tylko cudzych
mężów.

Marcelina

Tomasz to już kamień! Wia..
cam do towarzystwa i po..
staje, wroność kobiety, a
jeżeli wyjdę jeszcze raz ka
mas, naj braci będzie
przesłiwcy.

Montbissac

Mój pierwszy, mój Pringi,
mój kręci... Aleś to parada!

Marcelina

Tym razem, w domowym
ognisku prąknęły cię swój
świat. Przypuszczam panią,
że dużo mówię o sobie.
Jakże się ma Polka?

Montbissac

Dawno Dobre. Obchodzący
Dziś jej rodziny. Łasyna
Zi psk życia. Przedachow!

nie posiada się z radości,
 że jest w Paryżu. Pomyśl
 tylko pani, przez kim mnie
 ścisy w pokój śiękiny w Pau!

Marcelina

Nasze życie dla utrodej
 Zwierymy!

Montbissac

Zwłaszcza przy tej tempe.
 xamencie! A jaka Gadoa!
 Dobrze wychowana! No,
 już do pod tym względem
 nie boi się współzawodnicza!

Oj choďzi Boľeľla !

Lienä 21 da

Li samu - O Boľeľla.

Boľeľla

Lisťčko, moq₂ ľavicy
Čak - Wak'a ?

Martissac

Ten obzrydliwy ľaviec mŕ.
vyriski ! Nie, maje ľiečko,
nie wypaľa.

Boľeľla

Pozvól, pozvól, cisťčko !

15.
A, pani Bonin, widam
pania!

J. przechodzi:

Montissac

Więc ty wiesz już o tem?

Isabella

Tak, chcąc uniknąć niepo-
ważnienia, cyklam prawosze
ogłoszenia o porożach i upa-
stosciach.

Marcelina

Doskonale przedstawienie wy-
padków!

Rokolda

Erreparatram! jidrie pami
lariczyć?

Marcellina

Bo ja wiem, czy mi wy.
pada? Kłóś jest z darsse.
rów?

Rokolda

Wszyscy moi preclendenci.

Marcellina

Tak Inio ich proindasz?

Rokolda

Nawet ja Inio. z Inisicini

co najmniej. Kogo pani
pozyczy?

Marcelina

Przebieg uprzejmie.

Bolesła

Nie ma na co! Któż mijsza
pozycza pani najgorętszego.

Marcelina

Najgorętszego? Ktoż to taki?

J: do pani de Mou.

bissac:

~~Wszak się dowiemy.~~

Bolesła.

Enrou Roger le chambolle
mij majgrolory milbiciel,
jeseli pani chce, ofiaruje go
pani.

Marchina

Nie mam serca pozba.
mie' go pani!

Babla

Oh! nie ma skaroy! on
nie panidra!

~~Marchel & chodzi~~ /
Montissac

/ sinwo /

Poloko!

Poloka

I: pebrad r. glab:

A: pan Montachet!

Montissac

Mij brad?

Lena 5da

Ciz sarni Montachet

Montachet

Doga sistro!

I: catrice pe peke prani de
Montissac - Marceline sig

klania:

Pani! Witam cię Rolando!

Montbissac

Pokciwy Edwardzie: jak to
ładnie, pès' prayszedł: a còż,
~~masz piśkornicę?~~ Andrej?

Montrechal

Andrej?... Więc go tu nie
ma?

Rolanda

J: pywo:

Nie!

J: idzie brach w głąb:

^{18.}
Mourached

Toż ciżone! Przy osłabieniu
wiotkaniu się naszym ka-
powiać mnie, że się tu
spokanny.

Marchina

Spowie zapomina! Dawno
się pan z nim wiotkates?

Mourached

Przed tygodniem.

J: Bolella wraça!

Mourissac

Jakto? i od tego czasu nie

widnich'scie się wcale?

Montbrachet

Janktopolany!

Widzisz... on taki kraj...
pożno wraca do domu...

Ja pismo wreszcie wychodzi...

Wiesz...

Wiesz...

Muntissac

Tak... Kolo... idź świąteczny

Cake - Warka!

Koloda

J. nadasani!

Naturalnie... skoro tylko

pracyna się rozmowa o
moim kuzynie, wzywając
mnie z progi!

Marcelina

Idź z pania! Jakże do
swoich się tego Caka-
Warka?

Rosella

O tak!

J. wychodzi śpiesząc - Kame ..
lina z nią i nasładowuje ją!

Senab^{ka}

Montreuil - Pami de Mon..
bissac jakom Kolda /

Montbissac

Mio słowarcie, mój kocha.
ny ~~bratanek~~ ~~siostrzeniec~~ nie wraca
do domu o dygodnia?

Montreuil

O dwóch dygodni! Spokas.
Tem go na pilnowach.

Montbissac

Lo ka prowadzenie! Gdzie
go lo prowadzić!

Montreuil.

do.
Wzrednie! ^z wyjątkiem do
Pami.

Montbissac

Jakło! i by nie masz pła-
dnego roptywii na tego
chłopca?

Montbrachet

Żadnego! Za, to nie Dziecko!
W 30^{ym} roku życia wy-
chodzi się na ulicy bez
hony. Zresztą, ja pracu-
jęstem pająky, moja fabry-
ka konserwów idzie doskonale.

Chcę ja nawet powiększyć,
może przystąpiłabyś do
współki?

Montbissac

Przeglądamy o tam później!
Teraz obchodzi mnie tylko
ten sirwis, ja za niego
przepradam. O! takie to
było porokosane jak było
mate!

Montbachel

Przoda, że wóś! Ah jaki
to gągany!

Si.
o Kambissac

Ma hochauke?

Manbrachel

Hochauke? Nie! Ma ich
celery!

Kambissac

Celery?! Alexi lo moka!

Manbrachel

Moka!

Kambissac

On p lego sinnee!

Manbrachel

Wahatabys, ishy a lego ayt?

Montbissac

Strofij go !

Montbrachet

Niby to się na co przyda !
To słaby charakter ! Nie
może się zbliżyć do kobiety,
aby się prawił do niej
nie przyklepił. A że ładny
młodszy, więc postaje jej ko-
chankiem...

Montbissac

A nie może jej porucić?

Montbrachet

22.

Nie! Ockra, żeby jego po..
princowo.

Moubissac

Wiesz, co powinienes zrobić?
Opamiętać go.

Moubrached

A tak! dać mi jeśce
jedną kotletę! Upadłam do
niego! Tak żyje na ich
za wiele!

J: przechodzi na lewo!

Moubissac

J: ostaje!

~~zapewnim~~ cię, że ~~nie~~ ~~można~~ ~~osiągnąć~~
~~najlepszego~~ uspokojenia się!

Nonrached

A jego cztery kochanki?

Montbissac

Chcemy... To Ławnicysa likwi-
dacja, nie jedna. Nie
pokreba nic innego, jak
naznaczyć inną schodakę
jednego dnia, o tej samej
godzinie i w tym samym
miejscu.

Handwritten

A Pugi?

Moubissac

To ja biorę na siebie!

Kontracheł

A kama?

Moubissac

Źle biorę na siebie. Pary.
wstał mi tylko Polikwen.
sa.

Kontracheł

Ah! Laito, jeżeli uda ci
się znaleźć Andrzeja, wy-
świadczyć mi jeszcze p

tych przystug, których nie
zapomina się nigdy!

Montbissac

Dlaczego?

Montbrachet

To po ślubie będzie mógł
robić co mu się żywoemu
podoba. To już nie pocia
gnie za sobą ciężkich kon.
sekwencyi.

Montbissac

O, za przewołaniem: Wąyskie
maternistwa, które ja kaja.

prytam .....

O: Poledla we Dzwonach: /
 ... podawaty się. Więc mam
 nadzieję, że to mnie nie
 zawiedzie!... Cicho!... Poledla!...

Poledla

I: a saloni: /

Siódemko, nieobecności twoja
 w salonie krwacza przeważa.
 na żywogę; goście przekładają
 stawać.

Morskiśac

Idę!... Chodź, Edwardzie!

I. wychodzi:
Montaches

Stuż ci !

I. fatyguje wyjście:
Polka

Wijś!

Montaches
Co, Polko?

Polka
Czy to prawda, że Andrzej
do hielaka?

Montaches
Ktoż ci to powiedział? To

45.
Jatka! - Andrzej to poważy
chłopiec, usobienie pracy!

Kokla

J. pamięć: /

Ah ... pracowity...

Stoubrach

Jeszcze jak! Nawet usami
pracijs! Najlepszy dowód,
że go tu nie ma w tej
chwili! Przepraszam cię!

J. wychodzi: /

Scena 4ma

Robotta, potem la Cham.
botte.

Robotta

J: sama!

A jednak, ja w to nie
wierzę! Gdyby był praco-
wity, nie byłby taki we-
saty.

Chambotte

J: odchacz!

Chwila sssssssss!

Robotta

Aha! Oj! wredny wiel.

biciel :

Chambolle

Panno Robello :

Robello

Panie le Chambolle ?

Chambolle

Stogastawie przypadek, który
mi nastreca do nite sam
na sam z pania.

Robello

Panie le Chambolle, wy..
powiadać się pan jasno,
inwiebiam do.

Chantolle

Ja muszę pomówić z
panią.

Kokla

Proszę! mój pan! niech
usłyszę choć piękny głos.

J: siada!

Chantolle

Pani!... Chciałbym... pra-
gnąłbym....

J: siada na kanapie!

Kokla

Idź do Rodyana - do

24.

napóino, živi nam svojich
ubogich.

Chambolle

Tu me o bolyhona choži...
li....

Barbelle

Žeželi o co innego, mamy
pos'e ekasiu... Teraž mniši
mnie prau objaśnić to
prawnej kwestiji...

Chamballe

Kenje się szczęśliwym, że
moga być prau śrylecz.

nym

Katella

Pan zna mojego kuzyna?

Chambade

Andrzej Murdach? Do-
skonałe! To stary kolega!

Katella

Oh! niechże pan siada!

J: chce się po mnie
na mi wskazuje bereto!

Chambade

Do uszka:

Katella

28.
Co to za cztowiek?

Chambolle

J: do siebie!

~~Aha! uwaga!~~

J: głownie!

Pani musi wiedzieć do
lepiej odemnie, skoro jest
jej kuzynem.

Rolenda

O! Tęży ciwarde roku spe...
Przem na potichu. O
Jocis tak Andrzej nie bywa
u nas prawie wcale. Pocia,

klóca go póstawa, mówi
o nim jak najlepiej. Na
tem wróć polegać mi mó-
żna, co mówi cicia. Chcia-
łabym praiskie zdanie usły-
szeć.

Chambolle

Bzie wity! Andrzej jest
bardzo gładki chłopiec.

Isabella

Tak... tak... przejdź pan
sprawę do kwestyi.

Chambolle

29.
Ale Ambroja nie można
brać na serio. Ładny
charakter! (Zresztą - to nie
jego wina, bawi się całe
życie,

Robota

Doprawdy?

Chamballe

Żyje tylko na kobiet! Co
brook można go spotkać
z innymi.

Robota

Roboty?

Chambole

Dobre pani powiedziat.

Rekla

Efe!

Chambole

Ma się rozwinąć! Ja...

nie wiem, mi tego za to,
bo jestem mężczyzną, ale
gdybym był kobietą!

Rekla

Twoim - miłknie prowadzi
kierie.

J. Władysław :/

Chambolle

Przeprę prawi, kotwrod - to
symbol spokoju w porówna..
miu do niego! Podras
gdy ja....

Kokla

Byłam tego prawnia! An..
drzej jest kłilaka!

J. przechodzi na lewo: /

Chambolle

Tak mówią! Ale proszę nie
odrzucać bajownicy! Nie
chciałbym pa nic w świecie

zaszkodzić lawomni kochrze...

Epitola

Nie stawiaj się pan! ~~Pozw~~
stanie to pomiędzy nami.
W nagrodę, zaś, że grzeszny
jest młotki la chaurbo..
dłc. ofiaruję ci waka!...
Chodźmy!

J. wychodzi!

Siena 8^a

La Chambolle Des origan..
les Liniacy

31.
Chambolle

Pisani!

Z chystkredyłowatym ^{go} kripetnie
~~faceta~~!

Pisani pa mi!

Desvignolles

Pischozi - struacy
min!

Le Chambolle! chozi - no,
przyjacielu, pomoz mi!

Chambolle

Nie moge!... laicze walca!

Ale... ale... wiesz? rozmawialem

z Roskoma!

Desvoignolles

Mo i co? Dobro wie?

Chambolle

Jak po masie! jistom gora!

Desvoignolles

A morderj?

Chambolle

Wysadzony z siotka! Pro.
padt! Nie istnieje!

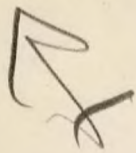
Desvoignolles

Winszuję ci! winszuję!

Chambolle

Ale nie mów jésac o
tem nikomu!

J. wychodzę razem!

Scena 9ta

Andrzej Kamerydyner - poler
Marcelina.

Andrzej.

J. p. prawej, wchodzić kamerydy.
Kamerydy

Zapóźnie przybywam. Zatożę
się, że zapóźnie. German,
o lairca?

Germain
Rodziona, panie Andrzej!

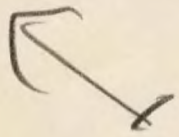
Andrzej
Moja ciotka musi być
wsiecka!

Germain
Pani pisała się kilka razy
o pana.

Andrzej
Stało się! Lea nie chciała
mnie w żaden sposób
puścić. Mam ochotę zap-
nąć... protestować, że to już

poćmroc i ie Marja czecha
na umie o pot goćmny.

J: przechodzi na prawo:

Germain

²⁴Łamochuję prawa.

Andrzej

Nie... nie bracha! Ja popya-
wby czuję się mi dobrze!
²⁵umykan!

J: chce wyjść:

Dobranoc Germain!

Marcelina

J: wychodzi:

A! pan Andrzej Manka.
chel!

Andrzej
Pani chędel!

Marcelina
Nie!... już nie chędel!

Andrzej
Propraszam, zapomniatem.
Pani chęsschel, cheiatem po-
wiedzieć.

Marcelina
Takie nie!... Zgodzin na
nowo paria, Panin!

^{34.}
Andrzej

Ah! pani jest...

Marcelina

Jestem...

J. panu!

Andrzej

Winszuję pani!

Marcelina

Nie ma czego!

Andrzej

Przeciwnie! jako rozwódka
posiada pani wszystkie ce-
chy wdzięku i wyjątkiem

ziatoby. Porwiod s'missora
lylko męzów.

Marcelina

Dziękuję! Ale ja karkyma.
Tam panna! Pan, p'daje się
wychodzić?

Andrzej

Jedźcie się do Marceliny!

Mam czas! Taktoż, do
dwarzy pami p'k' wchus'cie...
Pami ma specjalny wdrick!
Coś takiego...

Marcelina

35.

Tak pan sądzi? Coś da-
kiego?...

Andrzej

Coś co się nie da skreślić...
jakiś odmienny od innych
Kobiet uśmiech... uśmiech, po któ-
rym rozpoznać można
żona między łysiacem.

Marcelina

[śmiejąc się]

Kabirahie! Księżniczka pan
na swojego konika: da pięć
minut powiesz, że mnie

kochasz!

J. przechodzi na prawo!

Andrzej

Żka? pami wie o tem?

Marcelina

Przyjaciółki moje, które pa-
na znają bliżej, opowiadają
ty mi, o czego zdecydowa-
ły się ich pozyskać z prawem.

To się jakiś nie uważa.
ica. Zbliżasz się do kobiet,
mówisz im, że mają

wdzięk specjalny, coś takiego...

Andrzej

Wiec ja islohmie tak sie
posolarram?

Marcelina

Nie warto sie pan tem.

~~Przedy~~ mężczyzna ninniga
sie w jeden i ten ^{sam} sposob...

Andrzej

A co ja robisz potem?

Marcelina

Zaczynam pan wdychac...
nasleepnie moioi pan, ze
jeszcze prziomy pyciem... ze

jeszes' sam.... To przede jest
wielkim fakszem, to ta..
wiesz się doskonale i masz
kochanki.

Andrzej

Jaka kampania i plan!
Moc! Za wszystkich moich
przyjaciół! A potem?

Marcelina

Potem? Zależy pan:
„Kiedy do nikogo nie ma”
wtem w ten sposób, mam
szczególnie do pani powołanie...

powinna pani kochanieć
 mnie... etc... etc... I kocham
 na „kocham panią...”

Andrzej

To kocham!

Marcelina

Widzi pan, panie bogate.
 we, że ci nic gus się nie
 da próżnić! Zdykrodybwa..
 my jesteś! -

Andrzej

Ah! Proga pani, Dziękuję
 ci, że mi to rozrysowa

powiekrzas.

Marcelina

Przebiegał a Thalego?

Andrzej

Thalego, że nie potrzebuje
prosić się tym razem;
przebiegał a nasz pani cały
formularz moich brzośców
czepnych, może od nas przy-
stąpić do akcji: „kocham
panię!”

Marcelina

J. Włodek

Nie! pan jesteś bezczelny!
 „kocham panie!” tak drzeń?
 Tif! Tał!

Andrzej

Trudno! pociąg nie czeka,
~~ale pisma!~~

J: śmieje się!

Marcelina

Tama nie można brać na
 serwo! Jedna z prawdziwych
 ofiar miata racyo; mówiąc;
 „Gdzie ja miata głowę,
 ulegając tej papierowej

lance?"

Andrzej

Gdzie? Łapowice na mojej
podpisce!

J: przechodzi na lewo i.
plan!

Marcelina

O! Cyntia w Półkach! To
pan prece!

Andrzej

Mniejsza o to! oświadczy
tem się pan!

Marcelina

54.
Co na przeszył!

J. 4 glet:

Andrzej

J. na mi:

Już nas coś wirze. O tej
chwili jestem dla prani
cyrnikiem, człowiekiem nie
wychowanym, który ci stołke
słodka przepisał.

Marcelina

I ubliżył mi brakiem
pracy!

Andrzej

Andrzej

Wasiu! Robiła nie za-
pomnia mężczyzny, który
nie obraża abymio. I oła
tego mam nadzieję, że
pami będzie czasem my-
śleć o mnie.

Marcelina

Owszem, jak o rezydentem
dziecku, którym się wydaje,
że mi wszystko wokoło.

J: rzyta do Dawa:

Andrzej

/ za nią !

Postanale ! Jego wtasnie
 pragnę ! Bo to mi chwiera
 droga do wszystkiego !

/ złiza się do niej . Pani de

Montbiscac ukazuje się w
glebi !

Marcelina

Panie Montbachol !

/ cyro !

Macusić ! ciotka !

Andrzej

Tam do licha !...

Jasituję wyrzekać się do
Prawi z prawej!

Siema w la

Li samii - Pani do Hsu..

bissac -

Mar. m. d. Montbissac

Pani
Droga przyjaciółko! Bunk
lancetki. Do kodyjona! La
Puis męczył!.. Nie wiem,
jak się to dzieje, ale me...
sienym jest prawie na
Puis! Chodźcie, kochanku,

czekamy na ciebie!

J. Andrzej skradat się,
już jest przy drzwiach!

Marbissac

A! przyszedłś precie!

Andrzej

Ciuteczko!... ja... ja...

Marbissac

Żdaje się, że już próbo-
wałeś uciekać - co? -

Andrzej

Cóż mówisz? Preciwnie!

Marcelina

Marcelina

Desvoignolles daje mi pospact ..
liwe psaki. Poswięcam się!

J. wychodzi:

Siena 11

Andrzej - Pani Murbissac
Murbissac'

Idź, idź kochanie!

J. wraca do Andrzeja:

Ładny z ciebie kruszyn! nie
pokazujesz się wcale!

Andrzej

Chyba, że mi ciocia robi
awantury.

Monbissac

Jakto?

Andrzej

Jestem w smokingu... Wyś
wszysty prostojem... Ja tak
do saloni wejść nie mogę.

Monbissac

Chyba wykręcaj się, kochany.
więc i tak kłuję ci głowę!
ojciec bardzo z ciebie wicku.
Powodów.

Andrzej

W kaidym marie mnie,
nie ja sam z siebie: Ja
się wprost nienawidzę! Moje
postępowanie oburza mnie
samego! Przebrałam sobie
Dzień i noc:.. Nieszczęsny!
marniejsz młodość, kracza
majątek z kłopot... przepra-
mam ciocię, kłopot... jednym
słowem - poproszam swoją
inteligencję...

Marbissac

Wiec Wacnego to potisz?

Andrzej

Bo lubię ciódeczko!

Kontissac

Masz listy! z sobą nie
moim mówić na serjo!

J: przechodzi na kwo i siada
przy stole!

Andrzej

Ja też o to całkiem nie
proszę.

Kontissac

Wiesz, coś powinien uszytnić?

Andrzej

Nie, i nie chcę wiedzieć.

Marbissac

Porwiniem się pić!

Andrzej

Naturalnie: własnie to, czego
chcę imitować. Że leci ciocia
na pasy, pić wzyst-
kich. Alex, ciociu ze mnie
byłby mój aptakany!

Marbissac

Najwyżej mężczyźni mówią
to samo, to podwój reklamny.

Andrzej

Ja siebie nie reklamuję!
Ale znam się dobrze i zna.
Jeszcze ta nocale mi nie
pochlebia

Moutissac

Ty? ty jesteś najlepszy chło-
piec w świecie!

Andrzej

Alex ciocini! Ja regularnie
prowadzę życie nieregularne;
~~spie, kiedy mi się spać~~
~~chce, jem, kiedy jestem~~

głodny, nie posiadam
energii w myśleniu, nie
mam pojęcia o obowiązku;
nieznawcę wszystkiego, co
stanowi życie brzojszą; nie
wiem, co to stempel, co
przekwalowanie, co prawo gło-
szenia, - ba! co zegar na
ścianie, co łóżko matczyne,
senny narodził się, szafy pa-
mykane na kluczu, po-
bitki kłacie! Jestem sto-
śnik, poręcznik, marno.

kawa i lekkoduch. W po-
 rownych domach nasi-
 sko moje wymawiają ściga-
 jąc się, a uściwa kobiecy
 pabrą na murie se rygosa,
 po tem go tylko zwykłe po-
 znaje. A teraz, kiedy wy-
 świadczeniem się przed sobą
 szczere, mam nadzieję, że
 dasz mi pokój, Dąga cio-
 ciu!

I: z głab na prawo:
Harbissac

Justa:

Szkoda! Bo znalazłam po-
ną. Pła. ciebie - i to Gavlina!

Andrzej

Nawet nie jestem ciekaw,
kto to taki?

Moutissac

Doprawdy! A ona jest tu.

Andrzej

Nie kazi mi ciciu, piato-
nac', bo i tak odchodzę.

Moutissac

Nie wracaj, aż ~~nie~~ p. Kolek

46.
Kalińskiysz: ' Nawet się nie
pyłates o nią!

Andrzej
Przepraszam: Jakże się
ma?

Montissac
Ludwoni:

Andrzej
J: jak wyszł!

Ah!

Montissac
Wygląda jak anioł!

Andrzej

Andrzej

Jaś lepiej !

Montbissac

To już kobieta ! ma mnó-
stwo konkurentów !

Andrzej

To bardzo dobre !

Montbissac

Ale nie ma to, że ona
ma konkurentów ?

Andrzej

Przeccione ! to mnie cięsz !

Montbissac

47.
Nieznosimy jesteś! Wracam
do domu i postawiam cię
z swoim przyjacielem de
Chambolle, do Czerwicy,
którego mi bratno mi będzie
mieć.

Andrzej
Powiedz: nie ma mi na
swoją stronę. Chodzi, do
Chambolle, chodzi, nieśmiało
opiero, skazana na ka-
zno.

Lena 12^{1/2}

Li - o le Chamballe
// Chamballe

O mnie mowa ?

Stanisław

Tanie le Chamballe, nie
świechaj go pan !

Andrzej

Ale na szczęście, ja tu
jestem ! będę cię bronił !
Ciociu, nie ożenisz ~~po~~ ~~po~~ ~~po~~
~~le Chamballe~~, chyba po

moim bracie!

Marbissac

Dlaczego?

Andrzej

Dlatego, że to mój przyjaciel,
nie chcę, żeby go skradli.
Dramo.

Chambolle

J: młody!

Słuchaj - no, ty!

Andrzej

Jego - jego, jeżeli się oieni,
żona skradła w 24 go.

Trinach, jak dwa razy
Dwa - razy.

Chambolle

Aleś Andreja!

Andrej

Jako kawaler stracony
jest prawo, więc nie widzę
racji, żeby się do mnie
witać. Nie chcę, żeby się
osmieszysz już naprawdę.

Chambolle

Andrzej mnie! Skoro chcesz,
pamięć się!

Andrzej

Co ty mówisz?

Chambolle

Mówię, że proszę tak, jak
mi się podoba! Proszymiates'?

Munpissac

Ido Andrzeja!

Proszymiates'? Co Chambolle

ma porum! Będzi pan
spokojny, panie Co Cham.

halle, już ja panu wy.
mądzę, co! Dobrego. Cham

nawet pewnie porwótkę,

na myśli.

Chamballe

O! przepraszam!

Stambissac

Tak! tak! przypisze o pro..
wieczna partyja dla nas!

! wychodzi - Andrzej o pro..
wazna ciotke!

Sen 13ta

Andrzej - Le Chamballe

Andrzej

Uwazaj! Pachowka kci na

Tob !

Chambole

Optakamy jest ten twój
himn, wiesz !

Andrzej

Czy ja się kiedy spodziewa „
tam po dobie ? ~~de Chambo-~~
~~le~~ / żebyś jak orkapa z
biedersalu powracał do stajni,
koshawiając podstępnie ko-
legów ~~na placówce~~ !

Chambole

Sham Dusć lubiego życia !

potrzebiej² szuka²ju... i przy-
wierania serjo.

Andrzej

Przywieranie serjo... Brrr...
to broni jak wiekna cho-
choła!

Chambole

Nie twój! magne² kbiolo.
mac² takie domowe ognisko
i stworzyć rodzinę.

Andrzej

Hej! Złapasz się nie.
kaleczności... Nie bierz²

57.
mógł podzić wesółych nocę
po ma domu !

Chambolle

Sam lepiej : Czas żyć, że
bym zaczął sypiać !

Andrzej

Nie będzie jadł ~~kolacyjki~~
~~się~~ ~~mięsa~~,

Chambolle

Ża to śniadanie będzie ja-
dać !

Andrzej

Kobro ci kochać tylko je-
dną kobietę, ~~pozostawiając~~

otwarcie!

Chambotte

Tylko jedną kobietę! Wła-
śnie dla tego chcę się
ożenić!

Andrzej

Ha! Jak ci się podoba mój
gwintaski. Sam mogę nie
lubieć jakiej potrawy, ale
nie obrywam innym. Będę
swoim świadkiem, jeżeli
kochasz. Z kim się żenisz?

Chambotte

52.
~~Hola~~! nie tak presto!

Andrzej

Chybaż mieć przecie coś
na widoku!

Chambolle

Ładnie, kogoś - kogo masz.

Andrzej

J. namyślając się:

Kogo znam? więc kogoś.

Chambolle

O! z twojej rodziny.

Andrzej

O ile mi wiadomo z mojej

podrinie nie kwalifikuje
się, na szczęście, nikł do
karmienia.

Chambolle

Twoja krawotka Beata!

Andrzej

Oh! ta mata, wariacja!?

Dajcie pokój! Ma nie ma
jeszcze lat 17 dn! Nie da
draż ci jej. A przesła ma
fotografia.

Chambolle

Ma 20 lat.

Andrzej

Kiedyś asłahi raz bytem
w ~~Jan~~, nosita jessere krot.
kie siłkientki! Prawda, że
to już brzytka lala łomni!...
Masz rację, jessé Pajirata,
nie odmówię ci.

Chambolle

Dajesz swoje serwołenie?

Andrzej

Ja? Nie opieram się! Nie
opamiętam się! Ale nie pokuś
mnie, Palibog, jak dy

mogłiś zakochać się w tej
smarkalcj, która robi ura-
żenie kółla prerewersionego, która
nie umie to ani chodzić,
ani mówić, o pół mili
czuć to prowincję! Kłóssa!
przecież to nie kłóssa!

Chambrade

Dla ciebie może, ~~naprawdę!~~

ale dla mnie wystarczy!

Oh. A

J: wskazuje, przechodzi na lewo!

Andrzej

Pat cię licho! Nie będzie

~~Priszyj kopii o mi!~~

Chambolle

Wiesz, coś powinien uczynić,
jako prawdziwy przyja-
ciel?

Andrzej

Powiniennem oddać ci przy-
stępek. Ale jaką?

Chambolle

Powiniennemś oświadczyć wnie-
szę. Zapylaci paniny Księżki,
czy wnieś kochanie?

Andrzej

Dobrego nie kaprylaś jej
sennie o to?

Chambole

Bo... bo ona mi niepomije.

Łecham się, żeby mi nie
odmówita! Byłoby mi to
mał wyraz przykro!

Indrak

Dobrze!... Będę drugim po-
średnikiem! Tylko czy ty
jeszcze prawym, że ja mnie,
jedenie króciwe, się do tego?

Chambole

55.
Nigdy chcesz, głupi nie
jesz!

Andrzej

Co widział... ja wprowadzić
chcę prosić kobiety o
rękę... ale o lewą... to prawda
bardziej sprawa... Jak się
się do ~~probi~~?

Chambotte

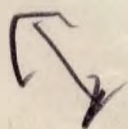
Najpierw każaj kręcić
grunt, kopuj nas, czy
myśli o samodzielnosci... Po
tem nadmien, że masz

kręsi o powieści... opisz
mnie... a skoro ~~zajrzysz~~, że
się roztania, wymień moje
nazwisko... Przesła do mnie
naklejkę.

Andrzej

Żgoda! Wiesz co? W najsm.
leiszych marzeniach moich
nie przewidywałem nigdy,
żeby wotziano na mnie
podobną misję.

Chambolle

J. Pierre Andrzeja za pomocą -

prawa do Drużyny.

Żłknie się do Drużyny i poproszę
sam... Kobieta Drużyny cię...
daje ci smaki! Stachocki!
Zabawmyj ją tu... pomimo
a nie... Ja słucham na skrzyż,
żeby wam nie przeszkadza-
ć.

Andrzej

Co takiego?! Czy podobna?!
To Kobieta?! Ja mroda osoba
w różowej sukience? Jak
człowiek prmiecia się w cięgu

Ład!

Lena 12/4

Lia o Kosoda.

Kosoda

Jak się masz Androju!
Nie wiotknieś się przy
Ład!

Androju

Jamieszanu!

Lepiej... trochę lepiej... dzie-
kuje!

Kosoda

7.
Jak to lepiej? Nie chorowa-
łeś?

Andrzej

Nie, nie! przeciwnie! O
pani?

Halca

Jak widzisz! zdrowie mi
stwierdzi! Jak do Łodzi, żeś
przybył, już się stracił
markieję. Prawda, panie le
Chambolle?

Andrzej

Barbko jesteś uprzejma...

DYREKCJA TEATRU MIEJSKIEGO
WE LWOWIE

Polka

Zarezerwowałam dla ciebie
kolonę - chodźmy!...

I. schodzi niedawno!

Chantelle

Przepraszam panie... Mój
przyjaciel Andrzej ~~Altera~~
~~chce~~ ma coś bardzo ważnego
do zakomunikowania pa-
ni.

Polka

Ah! coś niecierpiącego
protokół?

Chamotte

Tak jest! Proszę o postę-
chanie Pa niego.

Robella

Ai tak? Zaciekawia mnie
sam wkłep.

Chamotte

Ja tymczasem będę krywał
strach u drzwi, żeby pan
swoi nie przeszkadzano!

J. do Andrzej!

Spłumnij! Najotasciwsza
chwila!

74

J: wychodzi:

Irena 15ta

Andrzej - Kołoda

Andrzej

J: na skronie:

Djabli nadali!.. Dpraszyczna
kolirja!

Kołoda

J: na skronie:

Jaki smieszany! Czyiby?
~~no! no!~~

Andrzej

17.
Dawnośmy się nie widzieli...

Katella

A czyja w domu wina? Dla
czego nie odwiedziłeś nas?

Andrzej

Ba! ~~Tam~~ nie jest napre-
cioko! A ja mam tyle
pracy, która mnie absor-
buje.

Katella

Wiem... wiem! Le Champo..
Gdzie mieszkasz?

Andrzej

Prose

Adix, w obec mawatu caxoc.

Alfred

Paryskich, prawda? A
kiedy tam? Pan miał
czas myśleć?!

Andragj

Naturalmie!

I. na strani:

Leda je mi się, że ona kpi
do mnie!

Palazzo

Zatożystabym się, że zupełnie

to
zapomniał jak wygląda
dam.

Andrzej

To - nie! Ale nigdybym pani
nie poznał!

Katella

Zmieniam się bardzo, co?

Andrzej

Nadzwyczajnie!

Katella

Mówisz to tak, aby coś
powiedzieć, to przecież nigdy
nie zwracasz na mnie

uwagi !

Andrzej

Alco przeciwnie ! przeciwnie !

Paula

Nie, nie ! Zresztą, nie dziwię
się temu wcale ! Kierosina
była ze mnie dziewczyna.
Chciałam udawać kobiecą i
samochodami paryskiego kwi-
zynka miśtwoem nicdo.
prezencji, gier towarzyskich,
paphania bez kwiatów i
kannabna kobierca !...

Siada na kanapie!

Andrzej

Mylisz się! Nie byłeś wcale
niczymś!

Bolella

O lek! Spodrzęgam do siana,
wiotkąc jak chętnie odjeżdżam,
odwarty mi się wlechy oczy
i posłanowitami sobie umię-
nić postępowanie. Tylko że
ty nie pokaszatesi się już
mniej.

Andrzej

Andrzej

Łe probitem! bardzo łe
probitem!

/: kbliwa się do niej:/

Bolesła

Dobrze przynajmniej, że
przysmasz się do winy!

Andrzej

Zmienita się pani na ko..
wysic, bardzo na kwysic.

Bolesła

Czy tak?

/: siada na krzesle przy kan/

napie:

Andrzej

Stawo daje: Tani masz coś
dobrego...

Klella

Coś dobrego ?...

Andrzej

Coś nieskazitawego: A uśmiech..
Och! masz sercegołuszy
uśmiech! uśmiech... po kłó..
nym...

Klella

Mówcie dalej!

Andrzej

Nie! nie!

J: na obrotie:

Hola Zedrisiū, bo się kaga.
kopijesz?

J: wywa się:

Rekła

Có' ma mój ismiech?

Andrzej

J: spokoynie:

Oryginalny jest, a i wryod.
bo! A teraz miśkę iść
obliczownicę i ajirate dany!

Polka

Żur?

Andrzej

Licia polecita mi do nasar.
czywie!

J: na stronie!

Taki rich Polka mi probi!

Polka

Ale wazne sprawy, o
ktorych musioł to Chom.
balle?

Andrzej

Prawda! byłym napomniat!

Prokda

Mio! stricham & mowa!

I: rokamy mi krest:

Andrej

I: na oknie:

Przet mi radac' grint:
badajny!

I: glosno:

Prokda! Skrytych dwa ..
dziescia lat ...

I: siada:

Prokda

I mam nadzieje zakrymac'

je Trugo.

Andrzej

Pomyślatas' już o matce i
świecie!

Katka

O! pomyślicieś też o
mnie!

Andrzej

Tam do licha! No i co?

Katka

Pamiętaj innemu do, że
matczystwo to najkrótsza
droga z Tam do Taryja.

Andrzej

A dalej?

Kolista

Że to jedyny środek dla
młodej kobiety do zdobycia
swobody, że wreszcie to bardzo
łatwy wymiarunek, jeżeli się
umie użyć go rozsądnie.

Andrzej

To znaczy?

Kolista

Że nie trzeba żądać od
niego nic więcej po nad

to, co dać może, ani też
poświęcić mi wszystkiego,
czego on miw ^{nie}niawia.

Andrzej

Prawo! Praktyczna jesteś.
Zatem nie myślisz o mat.
żenistwie & miłości?

Katka

Z miłości? & czyjej strony?
& mojej, czy & tej drugiej?

Andrzej

Z obydwóch.

Katka

Wanda

Z tej Pringiej strony, nie
dowierzalabym nigdy! Co
do mnie, nie ma obawy.
Zresztą, czyi do konicenne
we wspólnym poście? Czyi
nie wysłaresz swychajna ko..
leżniiska prążytość?

Andrzej

Doskonale wprowadzenie jak
na młoda osobę... Więc czego
czekałabyś od swego męża?

Bolesława

Żeby mi posławić całą
mierzalność w pomiaru za
to samo, żeby nic nie pnie,
niał w trybie, jaki pręga.
Dziś przedtem, żeby chodzić,
gdzie mi się podoba, tylko
ja mogła zrobić to samo.

Andrzej

Nie często spotykali byście
się z sobą!

Bolesła

Tam lepiej! Ta nieistanna
współność sprowadza tylko

którego i mieszkani. Za-
datujemy, przez tego, żeby
każde miało osobną sy-
gnalię.

J: przechodzi na prawo -
prasa

Andrzej
Osobną sygnalię? Tak?

Bolesława
Proszę się! Czy nie ka-
żdyż, że wszystkie
rodzaje matczistości pracują
w wspólnej sygnali, a po

67.
upływie jakiegoś czasu po-
zwilają się.

Andrzej

Isidorus.

Polka

Wiesz, czy nie lepiej zacząć
od tego? Tym sposobem unika
się zmiany przyzwyczajzeń.
Nie mamże racji?

Andrzej

Owszem! owszem! Prosiłbym
tylko małe skrócenie.

Polka

Kalanka

Jakie? Katoię się, że jest
bepodslawno.

Andrzej

J: zaktopodamy!

Pravda! Zresztą, do czego
by ono nas doprowadziło.
Krótko mówiąc, panu wiesz,
czego chcesz, a nie wiele
kobiet ma odwagę wypro..
wieźcieć się tak śmiało.

Kalanka

Bardzo pan jesteś uprzejmy!

J: dyga i przechodzi na puł: /

Andrzej

I ołhatego odwarę się posła..
wie mate, co kolwiek nie..
dyskretnie pytam, jeżeli pani
pozwoli.

Kokla

Pozwalam.

Andrzej

Czy upatrzytaś sobie już
kogoś?

Kokla

Tak i nie....

Andrzej

No... a w wyobraźni... jakim
on ma być?

Krzysztof

Dobry chłopiec, ani za stary,
ani za młody, nie miśny,
Dobrze wychowany, mający
życie.

Andrzej

Mając się broczyć na
kuchni?

Krzysztof

Bez żartów, proszę! Pod

lym względem bródnio jest
 znakić kogoś zupełnie obo-
~~wiedziwego~~
~~nieobecnego~~. Masz może kan-
 dydata na tę posadę?

Andrzej

Może.

Polka

Ktoś to taki?

Andrzej

Sam nie śmie pisać o-
 wać. To jeden z nich przy-
 jaciół.

Polka

J. P. Rajeriem!
Proszę! proszę!

Andrzej

Posiada wszystkie wyścigi.
głównie warunki. Jest w
tym samym wieku co ja.

Krzysztof

Przepraszam.

Andrzej

Ma majątek.

Krzysztof

To mi obajdnie.

Andrzej

Nie ładny!⁷⁰

Katella

Żył jeszcze sirowy!

Andrzej

Alte sprawiedliwy.

Katella

Żył skromny odnośnie do
swoich przyjaciół.

Andrzej

Do moich przyjaciół, zawsze!

Katella

Wszystko z tem, że nie ładny,
mnie się może podobać.

Andrzej

Wasiu, obawia się o to!

Polka

No, no, niech będzie swo-
bojny, nie jestem taka
straszna!

Andrzej

Zresztą, jeżeli mi boisz się
wyjść za brata...

Polka

Przecież, to mnie nawet
porusza.

Andrzej

71.
Ale on się poprawi. Przy-
chodź ci to w jego imię „
mój!”

Katella

Nie polecy mi na dom!

Andrzej

Ale tak będzie! On pokrę-
ci przywiązaniem serjo! Chce
stworzyć sobie domowe ogni-
sko... podziękuj!

Katella

Ależ dziękuję! Za tego nie
piadam!

Andrzej

Dobry... Dobry chłopiec, tylko
trochę głupi!

Helena

/ podkreślona /

Co takiego?

Andrzej

Może wyda ci się nawet
idjota - ale co to znaczy
nieślane nawiązanie!

Helena

O kim ty mówisz?

Andrzej

72.
Omnium prijaciolu, baronie
Ragierre de la Chambofle.

Robella

J. prechodzi na prawo !
La Chambofle ! Nie ! To nie
stychane ! La Chambofle !
~~A~~ ! nie ! tego nie daruję
namu nigdy !

Andrzej

Ale o kimże panu sądzi-
tas', że ja mówię ?

Robella

O ~~to~~bie !

Andrzej

O sobie?

Kotela

Tak

To twoja wina, mój panie
kierunku! Przybywasz pła..
jemniejszą winą, prawiś mi
brnalo komplementa, ~~no~~
skodzisz się nad moim
usinnictwem, padajesz mi mmo..
stwo pytoni, ~~i~~ zamiast po..
wieścić o nas:.. La Cham..
kolde prosi cię o rękę;
wykręcasz się jakimś prey.

jacielow.

Andrzej

Bo on jest moim przyja-
cielow.

Kotela

Nie wątpię: Ale kiedy mówi
się o przyjacielu do ² mto.

Doj. Przeciwieństwo ¹ to, wiemy co do
znaczy. To znaczy: Przy-

jaciel - to ja ² Ktoś, nie

czego nie przyjmiesz! ~~Zachę-~~

~~całam cię jeszcze!~~ Jak ja

seras wyghadam!

Andrzej

Czy ja mogłem przypuścić?

Paulina

Przeba było domyslić się!

~~Ty~~ nie wyobrażaj pan sobie
czasem, że się z tobie pa-
kochatam!... Ocie, jesteś mi
wstrętny - o i wszystko!

Sarkotam męsa nie mił.

nego, nie kępijącego, ~~męsa~~

~~kolego~~, ~~brocho~~, ~~rabarowego~~, ~~Smieszego~~

nie pa mtołego, nie pa

ładnego!... To pan!

74.
Andrzej

Rolando!

Rolanda

Ale! seras, niewiada ci!

Kiedy pomyśle, że marzę..
ciem ci się prawie, na
ptorez mi się ~~rabiera~~!

Andrzej

Proszę ci!

Rolanda

Żyław mnie pom i spo..
kaju! ~~piadam tego!~~

Scena II.

Liś O Pan de Desiguolles
Desiguolles

J: z saloni!

Panno Koleslo! przedaj!
figura ze wstęganiami! dani-
czy prani?

Kolesla

~~Tawres!~~ ~~Ah!~~ ~~jakież do fa.~~
~~leho!~~ ~~ze wyszłam, tańcz~~
J: wybiega!

Andrzej

^{75.}
Rozcisko! czekaj-że - Rozcisko!

Desvoignolles

J. wstrzymujcie go!

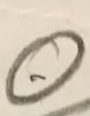
Tylko tam pan nie idź!
I tak za wiele mężczyzn!..

Chyba, że masz siostrę...

Potrzebuję jeszcze jednej da-
my!

J. wybiega!

Lena i y^{ta}₃

Andrzej Pami de Montissac
Andrzej

Oczy ja się spodziewałam
czegoś podobnego?!

J. pani Moubissac
rehotz:)

To mnie odliczy wyświad.
czas przyjacielskie uściski.

Moubissac

To wasze pomysłowy łobu,
a Kocłka?

Andrej

Kie, moja ciociu, nie!

Moubissac
Oburzonu

~~Kocięta~~ jest na ciebie!

Andrzej

To nie moja wina! Kryse
nieporozumienie! Ten idjota
La Chambois prosił mnie,
żebym wybrał Rolande.

Kambissac

Wybrał? To do pary?

Andrzej

To do matieristwa!.. Ona
wyobraziła sobie, że ja
proszę o jej rękę... a skoro
pocierdziłem jej prawdę,
rozgniewała się na mnie.

Montissac

I miata nacye:

Andrej

Jakdo?!

Montissac

Przecież to tylko twoja
wina! Zwracasz głowę

przewieszynie...

Andrej

Ja?

Montissac

A potem omarzając się,
że tu chodzi o kogo innego.

47.
Ładnie prowadziś, krenio-
sto, winszuję ci!

Andrzej

Madziaknie! Jego tylko
brakowało!

Marbissac

Takie upokorzenie!.. Takie
wody!.. I co ci serwa będzie?

Andrzej

Poręgnam się z ciocią!

Marbissac

Jeszcze mi drogo!

O, przepraszam! Treba naj-

prosił naprawić głupstwo,
jakie się popełniło:

Andrzej

Aleś napominam ciocię, że
ja nic stego nie robię,
tam!

Antysar

A ja cię napominam, że
tak! Jeden jest tylko spo-
sób załatwienia tej spra-
wy: pójść się do Koleski.

Andrzej

Podkreślenie!

78.
Moja ciociu! Wychodzimy
znowu w świat handru!'

Alunissac

Nie możesz się cofnąć, je-
żeli jesteś patriotycznym ho-
mą!

[przechodzi]

Andrzej

Raz jeszcze próbuj!

Alunissac

To jest hoim obowiązkiem,
no i dobrym interesem.

Andrzej

~~Alsi!~~...

Murissac

Jeszcze w wieku, w którym
młody się uśmiękuje!

Andrzej

Młoda ciociu! piękna, ze
śmiejem!

Murissac

Żadna właściwie ci do te-
go potrzebna, a nie inna:
ona jest trochę postarzała,
ty jesteś kłopotny młody, -
Potrzeba będzie para!

79.
Andrzej

Alex...

Montissac

Przed mią jest tego samego
rodzina...

Jedno nadchodzącego Mon.
brachel.

Praroda, nie podzielać moje
rodzina?

Scena 18da

Liz - Montbrachet przed
Marcelina przed Desvignilles

i Bolella proben. la Cham.
bothe.

Montbrachet
O co chodzi?

Montbisac
O. Andrzej.

J. po cichu!
i o naszą spótkę w fabryce
kunservów.

Montbrachet
O tak! jestem tego sa.
mego podania, co twoja
ciotka. Ma przepisaną rację!

/: po cichu: /

Węc 300.000 franków?

MontbissacWszak prawda, że powinien
się ożenić?Montbrachet

Berwarinkowo!

/: po cichu: /

£ 250.000 franków można
by...Montbissac

I do z Kolda!

Montbrachet

Ż Polka! Ożenić się z
Polką!

Andrzej

Papio, pozwól powiedzieć sobie...

Mourachod

Nie pozwalam! Iliczna jest
jak marzenie! kocha cię!...

Andrzej

Alex nie!

Mourissac

Alex tak!

Andrzej

Sama powiedziała, że nie!

81.
Montbissac

Do Kłosci! ale to minie.

Montbrachet

Zresztą, jesteś już w wicku,
w którym...

Andrzej

Trzeba się usłatkować!

Uniem to już na porwie!

Montbrachet - Montbissac

J. Kasan

Wiec pięć się! pięć się!

Andrzej

Zamęcracie mnie!

J. Marcelina daje 7 Denariach!

Morbissac

Żeń się! O. pami Panin
powłóczy ci do samo, jestan
tego pawa! Pami Panin?

Marcelina

J. chodząc!

Stucham pami?

Morbissac

Ory nie najwyższy czas,
żeby się Indorej ożenił?

Marcelina

Przewalpienia!

Andrzej

Jakdo? i panu takie?

Thunbissac

I że bardzo przywoły
masz bęki z niego?

Marcelina

J. miadrac sis!

Nie moja rzecz dawać na-
uki panu Andrzejowi. Ale
m sam powinien wiedzieć
o tem, że skoro kobieta po-
sta się mężczyźnie, jest
tylko jeden sposób posiadania

ję, a mianowicie pasłubić
ją.

Andrzej - Ambissac

! razem !

Stysysz ?

Andrzej

Styszac ! stysec !

! to głab odchodzi !

Marcolina

! na stronie !

Nareszcie ! kwalitatem two-
ciego !

! two i plan !

←

O

Desvignolles

I: 4chodrac: /

Andrzej! figura par sta.
cromych. W tej chwili brak
nam mężczyz. Chcesz tam
czy?

Andrzej

I: na oknie: /

Deska stawienia!

I: głoins: /

Natirahnie! z kim? -

Desvignolles

I: przedstawiając archidkacz Andrzej: /

Ł panna Kocłda!

Andrzej

Ah! tu już. galakwość się
miesza!

Kocłda

Pan może nie pijeśy sobie?

Andrzej

~~Ależ pacciwie, Kocłdo!~~ Nie
powiedziatem ci prawdy!..

Ten przyjaciel, co to wiesz -
to ja!

Kocłda

Pytanie tego perona!

Andrzej

Nie... jedna ze straconych
par ?...

Kolcha

J: podaje mi pere:

To my!

Chambotte

J: wchodzi:

No, probites' co ?

Andrzej

J: przetargniomy:

Wszystko!

J: podchodzi do p. Mambissac:

Moja ciocia, pdało mi
się, że dostał popełnitem
wszystkie możliwe głupstwa!..
Ale nie!.. Największe potię
draz!..

J. głośno:!

Wam naszył prosić cię
o pokę, kirayuki Kotchy!..

Montissac

J. sciskając g.:

Łgarkam się!

Chambolle

Dobre iokie?

85.

Andrzej

~~Do skona?~~ Prosiłem o rekę
Kochany dla ciebie, a do
statku dla siebie!

Chambolle

211
.....

Imię prawnie

Y
Lastena

Akt II

Nad morzem. Buduar paryski.
gajacy do syfialnego pokoju. Wnie-
szenie krzeslow. Za podniesie-
niem pastory La Chambofle po-
jawia sie kryla Dziennik =

Scena I.

La Chambofle - Alicya.

Alicya.

J. wchodzi - zachowanie stwajacy
ktora przechodzi do pody 1/

ob.

Przeprosam pana, willa
Minerva - to tu?

Chambolle

J. nie podnosić rąk!

Tak...

Alicja

Willa paristwa Montreched?

Chambolle

Tak...

Alicja

Jestem sturica, która pani.
stwo napisał Iris w ho-
słu w Truville. Przeprosam

że przychodzi, tak późno,
ale nie mogłam....

Chambotte

! Oskładając Dziennik !

Baro Dobro. Warunki
mają? 60 franków i wino.

Alicja

Ah! Pan, to mój pan?

Chambotte

Nie, jestem gościem - baron La
Chambotte.

Alicja

Pozwólcie mi przyjąć Pani!

27.
Chambolle

Tak... jestem przyjacielu
pana Monbrachet.

Alicja

Czy ja się mogę spytać o
coś pana barona?

Chambolle

Proszę cię.

Alicja

Świeżka tu służba?

Chambolle

Nie wiem moje dziecko, nie
słuszyłam tu.

Alicja

Parisko dawno się pobrali?

Chambolle

Żalowie pół roku.

Alicja

O, do cieńka słońca!

Chambolle

Placogo?

Alicja

Placogo, że młode mat.
kierisko, więc się gęszczą
kochają. Roboty Duio, a
kornysci kładnej.

Chambolle

O, co do tego, bądź spokojny!
na!

Pochodzą się! / na stronie!
/ Wynik za ceną!
/ do Alicji!

Parisko właśnie wracają
ze spaceru, z ojcem, po me-
Montreuil. Przyjmuje się
sama!

Sen 2^{ga}

Liś o Robla o Montreuil

9 Andrzej wchodzi szybko głośno.
Montroched

Stello!

Stella
Licho! Bo robię skandal!

Andrzej
Jeszcze go mało?
Montroched

Andrzejn!

Stella
Miles! bo cię ugryzę!

Andrzej
Zatrzymaj mnie!

Helena

Nie! być kwiatem a la.
kim kwiatkiem!

Andrzej

Geś!

Helena

Powietrzasz: geś?

Andrzej

Powietrzasz: geś! Albo
wolisz kosa?

Helena

Masz! / wygniecia mi policzka /

Ah!

Wzyscy

Andrzej

A psia....

J: porywa wazem ze slotu
i pozbija go!

Uf!

Kolella

Ah!

J: porywa drugi wazem - robi
to samo!

Tak!

J: wychodzą obaję jedno na

90.

prawo, tringie na lewo :/

Montachet

J: wskazując na skompy!

Ukrzymiła, pięcysymbol po..
jednania, Andrej!.. Str..
drzej!..

Chambole

J: do Alicji, która spętała
skompy!

Oló! moje Dziecko, strziba
jest taka.

Alicja

Daskomata! postaje.

Chambolle

Fereti lak, to b₃edrie ci lu
Dobrze.

~~J: Marcelina p₃awia się~~
~~glebi~~

Jedź do kredensu, tam ci
wskaz₃ę co potrzeba.

J: Nicja wychodzi

Chambolle

Dobrze idzie! coraz lepiej!

Scena 3^{cia}

Chambolle - Marcelina - "Non"

91.
Frachet -

Monfrachet

J: 4 gtebi - wracając :

Uparty jak osioł : Nie chce
mnie słuchać :

Marcelina

J: zechodząc :

Znowu kłótnia ?

Monfrachet

Niesety ! Kto ich tam pro-
sił ? Ja nie kocham
mojej siostry, przedkrotem ja,
a mimo to - jestem z nią

bardzo zgodnie.

Marcelina

Właśnie dlatego. W materii.
swojej Andrzeja niema rów-
nowagi.

Montbrachet

Niema dzieci. Tak by była
jedyna równowaga!

Marcelina

O!e!

Montbrachet

Tak! Tak! Moja siostra,
pani de Montbissac, która

ga.
skojarzyła do matczusłoo,
prapytywała nimie już listow.
nie, kiedy Andrzej uczy mi
ją babka?

Chambolle

! energicznie !

Kiedy !

Montrachet

A coż do panna może obcho.
dzić ?

Chambolle

Niech pami de Montbissac
adopkuje sobie jakas' sie.

rodka !

Moukrachel

Bzie richowaj ! Na pięć
milionów majątku, na który

czyhaja ~~chryhaja~~ już Moubissaki

~~Saint-Guerlain~~, inkyganci,
którzy starają się usiedlić
ją dla siebie... Ah ! żeby

Andrzej miał syna !

Chambotte

Nie pan co ? Wskelna jest
Na mnie la pariska inde..
resowrość ! Nie mogę tego

świecić!

J. Bohdan & głąb!

Scena 4ta

Montrechal - Marcelina potem
Andrzej.

Montrechal

Czego ten się miesza? Co
jemni do tego?

Marcelina

Ja panu przyznaję słusz-
ność, panie Montrechal.
Jaki ja się postaram o to,

abyś pan posłał Dziadkiem.

Montarches

Czy być może? Chciałabyś
pani pomagać mi?

Marcelina

Glazego nie?

/ siada prożej /

Montarches

Pani masz ogromny wpływ
na niego... Przemów mi pani
do serca... Ja bym chętnie
pójść do niego...

/ Do Pani prożej /

94.
Andriej : Andriej !

O Andriej
I wkazuje się!

Co tam nowego?

Montkacheł

Pani Barin chce pomówić
z tobą! Stuchaj i idź za jej
radą.

Andriej

I zbliżając się do Marceliny!
Cóż to za rada?

Montkacheł

Ja idę do banku. Do wi.

Prerina!

! wychodzi na prawo do
holelly!

Stirchaj - pób co ci krąży!

Siema 5da

Marcelina - Andrzej

Andrzej

! catując Marcelinę!

Ślicznie dziś wyglądasz!

Marcelina

! roskajac!

Zwarjowates?

Andrzej

^{ps.}
J: przechodzi na lewo!

Tak Marcelino, zwrócić uwagę
na padając! Mam go na
zewnie! Mam go!

Marcelina

Rogo!

Andrzej

Poliszek! Wspaniały poli-
szek, który ~~ujawniać~~ ^{otrzymać} przez
~~się~~ ^{otrymać} ~~mi~~, a który ~~przeważa~~
przed chwilą.

Marcelina

Jakto, innymi?

Andrzej

Przepraszam, co mi powiedzia-
łeś przed dygodniem, tam, w
ogródku, ~~w ogrodzie~~?

Marcelina

Owszem! powiedziałam ci;
zapki przy sobie!

Andrzej

Nie... polem, kiedy błagam
cię, żebyś była moją, po-
wiedziałam mi: „Zamordo cię
kocham, żebyś miała się ~~z~~
kimś ^{Ciebie} ~~łapa~~. Najprzód się

porwieć, a potem będą
hojaj!

Marcelina

I powołam to samo; &
chwila, kiedy porwie cię.
masz....

Andrzej

I brzmiając się za polonek,
Obrzmiałem go w całej sile!
Przedstawi się & łobą, &to...
bitem proklamowicie, ^{Jaśnie} ~~odda~~
podsycałem Koledę stale,
chcę doprowadzić do osłabienia.

Nie przyszło mi to brźdwo.
Ten polierek swierabia
jej rękę od dawna. / Długo
spacerek krasakowatem jej
dłakę....

Marcelina

To bardzo psilowie...

Andrzej

Wywierała się z tego kwy..
kajna kłótnia, no i bec!
dosłatem w nape, aż mi
swiercki wocach slawoty!

Marcelina

44.
Biedaku! musiato cię
boleć.

J: ktadzie mi ręce na
ramiona!

Andrzej

Mnie? bynajmniej! Teraz
oświadczaj tej młodej osobie,
że Dasć już mam tego,
i że pragnę odzyskać
wolność!

J: pociąga ku sobie Mar.
celina!

Marcelino! ubóstwiam cię!

siadają!

Marcelina

Lapki przy sobie! Pomiń-
my rozsądnie. Nie będziesz
piatował?

Andrzej

Łatwać czego - życia jakie
podrę? ~~Moja pani, karta.~~
~~jesz sobie ze mnie!~~ To
kwa już pięć miesięcy,
pragnę zmiany. Na noc...
~~się~~ przybyłaś tu w porę!
~~Bez ciebie nie byłbym~~

98.

~~wykrzynał tak Wingo. Ty~~
odwozytas' mi very na
smidła moja doł. Stowem,
pociechą kłakartem w łobie.

Marcelina

Ha! nie okrada się bli-
źniego, biorąc przecie, kłó-
nego on przytkować nie
pokrafi. - Łatem, podcydowa-
ne, porwodziś się?

Andrzej

Tak, i prawas połem kmy-
komy!

Marcelina

Ja pierwsza idłam się
do Paryża, a tam już...
będę moja.

Andrzej

Nie wcześniej?

Marcelina

Wstaje!

Nie! nie! Już i nie po-
stawiaj nic po za sobą!

Andrzej

Owszem... porostawisz sobie...

Marcelina

Spiesz się zlikwidować
swoją przeszłość...

J: cratija się!

Do widzenia... mój świe wro-
czy!

J: odchodzi środkiem!

Andrzej

Dowiedzenia, istnienia mego
życia!

J: sam!

Z tą kobietą powinienem być
wznieć się!

J: oprosty mchodzą Rolette!

Aha! słó i moja siwa
~~myślenie~~: Lickajon be-
drie rozmowa!

Siona b^{to}

Andrzej - Kolella

Kolella

Ah! skakatam prana.

Andrzej

J. chodząc po scenie przypominając!

Trar-la-la-la-la...

Kolella

Jestel' w Dobrym humorze!

Andrzej

A pani spokojna?

Katella

Jestem zawsze spokojna.

Andrzej

Spokojna jak wrótkan. Miec
można pójść się do kra-
sni? Dobrze! Coś mogę
pani skazać?

Katella

Proszę, Józec.

~~Chcę~~ ~~być~~ pójść sobie, że
byśmy się rozmówili. Chce
się wyjechać kłopotem.

~~(1) Nie: nie!~~

Andrzej

Zostawia, że my już sobie
wszystko powiedzieli.

Bolesła

~~Wszystkie~~ ~~pojęcie~~ jest
~~niemożliwe~~. Doszliśmy już
do tego....

J: na prawo:!

Andrzej

J: biorąc się za policzek:!

tego odlepić nie można.

Bolesła

Do tego, że nie możemy

201.

znosić się wturciej.

Andrzej

Co masz mi do powiedzenia?

Ekkehard

Wszystko: Nic cofnąć mego
oskarżenia: jako mężczyzna
jesteś jaki taki; jako mąż
jesteś wstydliwy.

Andrzej

Ja nie opóźniam kobiety o
żony; obie wydają mi się
straszne!

Ekkehard

Katella

Ladny nie jesteś...

Andrzej

Hola! hola! Nie praszaj innych!

Katella

Nie masz ani serca, ani
inteligencji; w kamieniu ka-
ło posiadate najbardziej niejczy
charakter pod skórą...

Andrzej

Stawem, obrydlivy jestem.

Katella

Wszystko mi się, nie podoba

w łobie; swój wkład, swój
głos, nawet swój śmiech.

Andrzej

Niestety! odkąd się okiełtano,
krańko się śmieje.

Helena

Oh! ten pyderski śmiech!
nie mogę go przenieść! A
ten dziwny sposób uprzą-
żania się we mnie takim
dwójkami okrycia, a to
podrywanie nożem i wys-
zczekanie psów, a wrzucenie

pod nosem, od tak! hm!
hm! - wszystko do jest stra-
sne! strasne! przy tem
himnerek! - no! no! -

Andrzej

Może porównamy o swoim. -
Żadna strząca wybić u nas
nie może. Ostatnia odesła,
mówiąc do mnie: „Ochodzę,
bo nie mogę przekroczyć na
fortuny państwa! Potędy
świecą się ze mnie. Wiesz,
jak mnie porównali? Książ

mechanika!"

Kolekta

Pariscy kolekcy! Jest nawet
o chem wspominać!

Andrzej

Wspinał się w szyszkach: Ah!
słuchano do mojej gwiazdy!

Kolekta

Co ono cię obchodzi? Nie
niekiedy w nim nigdy!

Andrzej

Bo mi inni nie umie w
nim praktykować: ~~Gdyby~~

~~przynajmniej miał jakieś~~
~~oskondowanie~~! Ale by niczem
dla mnie nie jesteś i
dawno.

Bolesła
09 ~~września~~ ³ września.

Andrzej
09 piętnastego maja: O. do
była noc historyczna!

Bolesła
Dochisimy wtedy do wniosku,
że ostatni wrzes², który nas
saczy², porwa² się.

Andrzej

J. własny!

Oh! panno! Przyjmijmy, że
się rozłączy!

Kosła

Żab wolisz! Odego wieczora,
nie przesłapiesz progu mego
pokoju.

Andrzej

Ky do wyznówka?

Kosła

Uchuwaj Boże! Gdybyś był
próbował do ucygnić, byłabym

wotata o pomoc.

Andrzej

W tych wypadkach obywatel się
bez pomocy.

Polka

W Paryżu prędko cię
ziszczę, ale tu humor swój
sprowadzić do pszoły. Mi-
łutki charakter cię wyprzedzi
na wierzch.

Andrzej

Ochalego, że ci probierem
kilka słusnych uwag!

Kośka

Strasznych?

Andrzej

Swoją kochankę i paluchami
gorszytas' ote Frauville, które
przecie nie jest sirowe.

Kośka

Ja? gorszytam?

Andrzej

To już nie było pozbicie „
nie, ale rozpasanie; króć..
pięty się nawet rozmieniły.

Kośka

Panie! strzeć się pan!

Andrzej

O! hym, raku sami je ..
słusny. Nie pozwolę się bić
jak jakiego bębna!

Kocula

Moje Adasz mi? imiatbys?

Andrzej

Sprobiuj, do robacysz!

Kocula

Na pomoc! On mi grozi

J. idzie w głąb! /

Na pomoc!

io6

Andrzej

J. przechodzi na lewo!

To jest życie! To galery!
ciężkie roboty!

Koleśka

Masz go dosyć?

Andrzej

O! tak!

Koleśka

Ja to nawet za dużo! Gdyby
by do moźna odrobić!

Andrzej

Gdyby moźna przisrać!

Koella

Jeszcze tylko chcesz !

Jeszcze na prawo !

Andrzej

Doprawdy ? Ah ! Czy to nie
świadek ?

Koella

Już ! Już więcej !

Andrzej

Dłaczego nie prawas ?

Koella

Nawet prawas , jeżeli pan
chcesz !

Andrzej

J. uspokajamy!

Prasa, usiadaj pami!

J. siwolaj!

Warescie! Og dnia shbu

wicnoszy pas pgaokamy sie
na jedno!

Kolekta

Pierz prawa na stwo! 40.

kwod!

Andrzej

O nikem więcej nie mowk!

Wohroć! Wohroć! by miece.

~~Wanna!~~

Helena

Wiec przewidziates' pom takie
powiekszenie?

Andrzej

Jeżeli mam być szczerzy, to
ja se wywołatem.

Helena

Umyshcie datus' sie spolicz..
krowac'?

Andrzej

Umyshcie! Przyjac' miase,
ze przytozylas' sie do tego

chcieli.

Helena

O! tego już mało!

Andrzej

Proba było przyspieszyć
sprawę. Żaliby mi bardzo
na tem, żebyśmy mogli jutro
jechać do Paryża.

Helena

Cóż tak pilnego?

Andrzej

Interesa, które musimy za-
salwić osobiscie. Kresła, musimy

probać się z Desvignollem,
moim adwokatem.

Koleśka

Ja pojedę do Taty, do cioci
Maurissac.

Andrzej

Wszystko się składa jak
najlepiej!

J. ~~Wojciech~~ /

~~Prasa~~!

Chambolle

J. głęboko ukazuje się!

~~Chy~~ ~~można~~ Andrzejowi! Przej

przybył. Nie masz co dla
listonosza?

Andrzej

Oroszem, napiszę do Desvi..
gnolla, nieocucionego Desvi..
gnolla!

J. siśka Chankott'a!

Oh! mój chłopiec, jaki ja
szczęśliwy!

J. wybiega Roletka prosta
na lewo!

Jenna y ma
3

Bolesła - Chambołła

Chambołła

Co mi jest? Chory?

Bolesła

Wie! Prochaz mnie pan?

Chambołła

Ah!.. prawi się była o to?!

Do udrady mnystów!

Bolesła

Pragniesz, żebyś była
swój?

Chambołła

Oczy ja pragnę!

Bolesta

Wiec cięsz się.. będę swoją!

Chambolle

O! gdzie prawi pokój?

Bolesta

Ah! nie rozumiesz mnie
pan!.. Chcę przez to powie..
dzieć, że nie ma już piar..
nej przeszkody... już się stało!

Chambolle

To się stało?

Bolesta

Powód! pytała się!

Chamballe

Phiii!

Phella

Tak się pan cieszy?

Chamballe

Jaśkiewicz!

Oprocz... wszem... zachwycony
jestem! Tylko... wielki pan...

Tak nam byto dobre, nie
prawda? Te nasze schadzki
wielkorne, kiedy wszyscy udali
się na spoczynek, a ja
przychodziłem pod balkon pani

i polawatem głos puszczęka..

J: Polęwa instrumentik z kie..

peni i przyłyka do usd -

stychać i piew płata /

Polęwa

Za chwila tam obieranie!

Pan pateni godzinami mo..

włas' mi takie rzeczy.. da..

kie rzeczy...

Chambole

Których nie można powta..

kraci przy takim sio..

He...

Pollda

Bo 4 Dzień nie byłabym
ich stuchota!

Chambolle

A teraz koniec z tem! Już
po schadzkach: już nie będę
mówił takich rzeczy... takich
rzeczy...

Pollda

Prezencie... będzie mi je
pram mówić z bliska!

Chambolle

To nie już to samo! Wiski

112
prawi, że przekazanego ~~prawa~~ ^{jabłka},
nie pobi się powideł: Skoro
jednak trzeba się pobrać,
pobieramy. I takie będziemy
prześliwi!

Estelle

Lickę ma do!

Chambolle

Pierdy się prawi powideł?

Estelle

Ładny, że wkrótce. Andrzej
jedzie do adwokata.

Chambolle

Dobre! A ja napiszę do
mamy, że kashibiam ciębie,
Kosello... Jessem ogromnie wzru-
szony! Nawet kiedy pda-
watem pyranin na palacsa
przy automobilu, nie bytem
tak wzruszony.

Kosello

Kochany Roger!

Chambolle

Poswięcam panu ni mniej
ni więcej, tylko moją wol-
ność! Pamiętaj o tem,

skoro posłannik baronowa
la Chambolle.

Katella

Nie zapomnij o tem!

Chambolle

J. chce ja poznać!

Moja ukochana!

Katella

J. oderwając go!

Ła pozwolę ci!

Chambolle

Ah! Precz ciałowatem pa-
nią przedtem?

Skasada

Przedtem bytam pamiłskim
flirtem... teraz jestem twoją
marcezoną. Prześlaw mnie
pan bracie z moim mężem.
Mamy jeszcze do powzięcia..
nia ze sobą.

Chambosse

Ja tymczasem pijokę napi..
sać list do matki, Do wi..
dzenia, bratowo.

Imychoł na dwa :/

Lena I^{me}

Katella - jakim Andrzej po..
tem Monbrached.

Katella

J-zama!

Baranowa ~~la~~ Chambole!
To Tobie biermi! Najwyższy
czas, żebyś posłata kryjaś
pioną!

O Andrzej

J-zachodac!

Tak... uprzedzitem Desvignolla,

lżej odycham.

Bolesła
po rap. papier

(E) Starasz się mogą spojrzeć na
ciebie spokojnie. Nie siłując
mnie granogcie, żeby cię
podrapiec.

Andrzej

~~O radości! O dmiś pa~~
~~radości!~~
~~Andrzej!~~ Jakże mroz pan

pramnia iść swojej włości,
jeżeli wolno papyłai?

Bolesła

Zapewne podobno jak pan,

ujakmie ja gozicinskij.

Andrzej

O' ja postane kawalerem!

Polilla

Najwzraszdniej: To p podob..
nie powiazym charakterem..

Andrzej

Taki charakter miatem
bylo przy boku pami. To
swaja wina!

Polilla

Nie dajes sie kochac! Gdy..
byj byt sprubowac, kto

wie, czy nie byłbyś prosił
coś ze mnie... nie jestem
głupia... nigdy mam słowach,
wystarczyło parę odpowiedzi.
nich wskazówek...

Andrzej

Nie mam polubowici polda..
gagicanych.

Kolessa

J. próba mni proszę /
No! co tam... nie epiloguj..
my i ~~Kolessa~~ ~~stainy~~ się jak
dobrzy przyjaciele.

Andreej

I: sciskając jej rękę :/
Zgoda! jak przyjaciele. ~~To~~
~~rozwiol z inklinacji~~!

Montrachet

I: wchodząc z Depessa i jej :/
Chwała Bogu! Jesteście w
dobrej konwitywie.

Bolesła

W jak najlepszej!

Andreej

I: biegnie do niego :/
Ach! ejec! co to za wyzna.

larch son porwi?

Montreuil

J. prokocynowy!

Jaki porwi?

Andrzej

Naz! Desguignolles już uprę..
dany. On to patałwi spo..
kajnie i przyswoicie.

Montreuil

Powarjowali !

Kosella

Nie, Progi papi! To się
juz cofnąć nie da.

Montbraches

Nieszczesny! a ciotka? ciotka
Montbissac, która skojarzyła
wasze matczyństwo?

Andrzej

Ten czyn mi okrył ja
stawa.

Montbraches

So ma sobie pomysli!

Andrzej

Chwilowo smardwi się... ale
ju namysle wyperswadowuje
do siebie!

Montrachet

Alex wy mi nie wróć! ona
przyjeżdża!

Andrzej

Jakto, przyjeżdża?

Montrachet

Ja chwilę tu będzie - czytaj
Dopiero!

Andrzej

J. czytając:

Beż dziś wieczorem ~~przejeżdża~~
~~busz~~, zabawie dwie godziny,
Nie uprzedzać dzieci, nie.

spożyciuka. Siiskam... Laura
de Montbissac - Daskonata
wybrata sobie porę kochana
ciocia!

Montbachel

Piedna kociela! Peki zety
was nisciskać i wpada na
pokręcone grunty!

~~Jeszcze siódkiein!~~

Andrzej

Ja już nic ma do nic po.
madre!

Kotella

Ami ja!

Mandrachel

Tu idzie przecie o wasz ma-
jatek. Ciocia nie umaje
porwodzić, wyświeckisz was!

Katella

Nieć imnie wyświeckisz!

Andrzej

Imnie także!

Mandrachel

I przeproszę!

Ależ to moja piśnia!

Katella

119
Jakło? mi porinniem!

Montrechet

Tak, se poszczam moja
fabryka konserwów. Robię
świninę marynowaną & je.
siostra.

Andrzej

Co będzie dobre?

Montrechet

To na posławę dla prądu!
~~fortuna~~! Na same urządzenie
fabryki potrzebuje 300.000
franków... Siostra chce mi

je ofiarować...

Wzrost

Dobre, ale co' nas to może
obchodzić !

Muntlach

Owszem ! Podczas kiedy wy
odgryzaliście sobie nosy, ja,
nie chcąc zrobić przykrość ko-
biecie, kłamstwem co wlaściwe...
Pisałem jej, że się uwielbiam !
że na świecie nie ma przy-
kroćniejszej pary !..

Andrzej

120
Czy być może?

Montreched

Tu ja doskonale usposobiato
do moich interesów.

Polilla

Ba! to nie racja!

Montreched

Czyż, ja mogłem przypisać,
że przyjdzie jej ochota spraw..
dać do oświadczenia? Moje dzieci!..
przecież wy mnie kochacie..
ocalcie mnie!..

Andrzej

~~Do licha!~~ Pradobym a duszy,
gdyby to było możliwe. Ale
~~przecież, stymusujecie, że to~~
niemożliwe!

Montmarché

Popadła na dreszcz. In iście
o głupie dwie godziny! O
przeciąg twoich godzin!

André

A cóż będzie potem? Prze-
cież ⁴masz dowiedzieć się musi!

Montmarché

Oh! skoro akt piśki podpisać!...

121.
Kolcha

Chciatbys', nupo, zibys'my ra..
grali komedyę?

Montaches

Przek marte dwie godziny!

Kolcha

To nad moje sity!

Andrzej

Wzysko, tylko nie to! Czy
ojciec sobie wyobraza nasze
nis'miechy do siebie?

Kolcha

Nasze przeszkody?

Andrzej

Wrote słówka?

J. przechodzi na prawo!

Ekstella

Uściski! oh!...

Montrachet

Tak daleko nie sięgam!
Wzysko czego od was żądam,
to, żebyście mówili do
siebie po przyjacielsku!.. No
spróbujcie!

Andrzej

robi wysiłki, żeby być

uprzejmym /

Proga, Skolek: Obrazdowie
 ci w ~~świeckim~~ ^{tej sukni} kolorze!

Skolek

/ tak samo /

Andrzej, kochanie, pracy
 masz tysiąc!

Monbrachel

Alex idzie zink po mieście!
 Żnać jeszcze maty przynies!

Andrzej

Podziwam się!

Monbrachel

To się wyprobi! Początek
najtrudniejszą.

Kolekta

Ale pomysł tylko, jaki
my gwałt sprzedajemy sobie!
A jeżeli mimo to wyda się
prawda?

Skondrachet

Nie probiez wam żadnej
wymówki. Błagam was
tylko, żebyście próbowali.

Kolekta

Przedziwny smieszni!

Andrzej

~~Prasodopodabnie!~~ Ale jeżeli
pami się pygada?

Katella

Jak porokiesz, mój maj"
dwoisay?

Andrzej

Jak samo!

Dziękuję ci wiele!

Montrochet

Już idzie lepiej? O stychać
omnibusu

Andrzej

~~Jak poradzić? Nie wiele~~

wymaga

J: forbót na scenie!

Montaches

Właśnie niedziela surmibus
kolijowy!

J: prigmi do skana!

Arabella

Juz?

Montaches

Odwróci! Ide na spotkanie
siostry.

J: powraca się ku wyjściu

z głoś!

Skokla

J. chce go zatrzymać!
Nie! czekaj! czekaj!

Andrzej

Ża późno! wpadliśmy w
pułapkę - trzeba grać! - Skiej-
sza o to! Dwie przyskry
godziny minęły presto!

Lena g^{da}

Liz Pani Skubiszac - ~~Ali~~

~~Kja~~

Skubiszac

Przici dobry, Pawełski, do
ja!

Andrzej - Polała

Jeszcze!

A. cioteczka, co za niespo-
wianka!

Albissac

Jeszcze ich!

To sobie... a to sobie!... Ba!
ba! jeszcze wypieśniasz!
To dobre! Widocznie, mat.
kierstwo ci służy, co?

Polała

125.
Jak ciocia widzi.

Marbissac

[do Andrzeja]

A ty? niech - zis ci się przy..
prabrze!.. Ładny jak zawsze!
Cokolwiek zmęczoney... nie py..
tam się płacnego...

Andrzej

Że śpiam, ciociusko!

Marbissac

Nie Drionego!.. przy takiej
ładnej panie! No, proszę
mnie śmieć! Pósta la

koń - wykreśta mnie!

J. wprowadzają ją!

Isabella

Livia z Jan przyjeżdża?

Montissac

Z Swiss-Quentin, od Mon.

bissaków, ~~mają dzieci~~. Wyr.

wstąpił się od nich dziś

razo i do was! do was,

moi najmilszy! Nie macie

przejęcia, jak to przyjemnie

popatrzyć na kielki sześ.

śliwych i może powiększyć

sobie:.. To moje dzieci!..

Bolella

Zapewne! Tobie prawdziwie..
my wszystko!

Marbissac

Ory wy myślicie potę..
czemni się!.. ja to uciywi.
Tam!.. Ja mam dar usz..
liwienia Prigich!

Andrzej

Jeżeli parostę tak się
cioci udaje, można ci być..
to powinnować.

Kaupissac

Pracuję nad nową. ? No, a przede-
m nic nowego?

Andrzej

W polityce - awans! Gabines
podał się do dymisji - a
Wilhelm miał prawo mo-
we.

Kaupissac

Głuptas z ciebie! Nie mówaj,
że mnie nie poznajesz!

~~Malci~~ ~~Andrzej~~ się nie spoko-
wacie?

124
Kolekta

Nie ciocin, ani sładu:

I spursera kumicanie ocy:!

Moubissac

Czy być może? Nie ma
~~nie w drodze?~~ O przesiciu

miesięcy? To nie Dobre: co

wy robicie? Spieszcie się!..

Dzieci miłości są, najpię-
kniejsze!

Kolekta

A... jakże się mają Mon-
bissakowie a ~~Saint-Preudin?~~

Marbissac

Źle, bardzo źle! nieszczerliwie
matrynstwo!

Źabłda

Jakdo? nie pgađzają się?

Marbissac

Jedne pickto jęśd w dym

Pumi. Zresztą - co mi tam!

Zerwatam p niemi, wyolkie.

dcieram ich!

Andrzej

Dłuzego?

Marbissac

Wyobraźcie sobie! chcą się
porwać, jak poganie!

Andrzej

~~Niepodobna!~~ Porwać się?

Bolesła

Jakież to roszczenie!

Maurycjusz

Co zaś najwstrętniejszego
jest w tem wyszkiem... tylko
nie proklamujcie tego mi-
kromi!

Bolesła

Ależ coś mówię!

Montissac

To do, że pani bije w
łwa swego męża!

Andrzej

Czy podobna?

Montissac

Widziatam na własne oczy!

Andrzej

Coś podobnego może się ada-
myć tylko ^{u nich} ~~u Saint Quentin~~!

Raella

A może on postrzgnie na
to?

124
Montissac

Nie rozumiem tego nicdo..
tego, który pozwala sobie
bić się i nie oddaje jej!

Na jego miejscu oddałabym!

Dzys nie pokafita nide..
myć swego męża - prawda?

Prochasz go prawrze jedma..
krowo!

Andrej

Żarosz! Nic się nie smie..
mito!

Montissac

Żadnych sprzeczek?
Bolella

Okrasami....

Montissac

Okrasami? To nie! to sprze-
czki mitosne. Przyjemnie
jest przeprowadzić się potem.

Andrzej

Zaczeka, Bolella jest wyjął.
krew dobra.

Montissac

Ona ma serce na dłoni
to nasza krew!

Andrej

Mama Hani! Miałem
tego dowód przed chwilą!

Morbissac

Prochano, Progie dziecko!..
Wiesz tak, jest prawda?

Andrej

J: z wysiłkiem!

Oj panu do wieczora! Nie
prawdaż, Koledzo?

Koledza

J o wieczora do pana!
Tak, mój Andreju!

Stanbissac

Chciecie mi probić matę
przyjemność?

Andrzej

J. na okonie!

Dziękuję ci!

Bolesła

Jaka, cioteczko?

Stanbissac

Ucałujcie się przy mnie!

Andrzej

J. na okonie!

Nasz łbie!

121
Polka

Ja nie w świecie !

Mantissac

Thacogo ?

Polka

Jak przy wszystkich !

Mantissac

Ja nie jestem wszyscy !

Myslałby kto, że piałam

A was czegoś nadzwyczaj.

nego !

Polka

Ja nie chcę !

Marbissai

Tak? Nie macie odwagi,
bo ja tu jestem! Prziję
wam powrót! Bardzo mi
do was, moje dzieci!

J: rodaje, przechodzi na lewo: /

Andrej

Przedo! Zwróć się do
siostry...

J: zbliża się: /

Ekcella

J: po chwili: /

Wracaj, albo wgrzebie cię!

Andrzej

Święci cioci!

Jasieka Polak - n gtebi
ukazuje się La Chambolle i
mydaje akryk!

Sena w

Liż La Chambolle
Chambolle

Ah! do licha!

Hortissac

Bravo!

Polak

J: na skromie!

La Chambolle! Pickedny chto.
mie!

Chambolle

J: na skromie!

A niech to wszyscy Djabli!
A ja napisatem jix do
matki!

Morbissac

Oh! la Chambolle! jak sie
pan miewa? wyglada pan
mizernie!

Chambolle

To chwilowy nawrót głowy!

Marbissac

W takich porach dobrze jest
 nadknieć mocno kciś nosu..
 wa, to znakomicie pomaga.
 Ah! moje Dziecko, dzieciata..
 bym rymyć sobie ręce.

Andrzej

Praszę cioci do mego po..
 kosa, dedy!..

Wychodzi na lewo - na
nim Marbissac!

Scena II^{ta}

Pollda La Chambole potan

Ambercy.

Chambole

Skicna historia!

Pollda

~~Regierne~~! Rože

Chambole

Przejekna! Ja ~~smiesz~~ ^{pisze} do

mojej świętej mamy, że

prani mnie kochasz, że się

rozwoźrisz, i że ja kochubiam

cibie... sam biegnę z li-
 stem na porade... I na co
 skupiam z powrotem?.. Mazi
 prawi caturje moja marze..
 czarna, jak gdyby nigdy
 nie!

Kolella

Fatszywe pocatunki!

Chambosse

Pani Froga, bierz umie pani
 za kogo chcesz, ale nie za
 idjota! Sam przecież widziałem,
 ten, a wyglądało do tego,

jakby ci wrocho smakowało.

Katella

Przysięgam panu, że uola-
mam.

La Chambelle

Aż się echo poręczyło!

Katella

J: zbliża się do niego:)

Trzeba było przechować pozory
przed ciotką.. Nie mam czasu
stymulować się przed panem..
Pani de Montissac nie jest

nie wie o naszej separacyi..
główny przed nią koncedję!

Chambotte

Maja pole w tem wysokiem
jest co najmniej zimniejsza!

Kaleda

To nie pokrywa Trugo... Za
dwie godziny odjeżdża! -

Chambotte

Zabie mi do przykro! Czy
przymajmniej Kochasz mnie
mnie naprawde?

Kaleda

Aleś ja nic innego nie potię!

Chambolle

Wic pociatij mnie parii!

O J. Andrzej wychodzi!

Proketa

Co ma myśl?! A gdyby wosta
ciotka! A! mij mas!

Chambolle

Zapewne jestem pylecny, od
chodzę mę!

J. wychodzi!

Lena 12¹²

Rzeczka - Andrzej przed
pani Montissac.

Andrzej

Biegnij la Chambolle! Opie-
scit usay!

Rzeczka

Panie! ja się gniewam!

Andrzej

Cóż znówi prawiritem?

Rzeczka

Nasak byto irrowione, że
bedziemy udawać, a pan po-
cztawateś mnie naprawdę!

Andrzej

Wracie nie!

Isabella

Ja do dobrej ciotki!

J. przechodzi na prawo!

Andrzej

Nie, to prawi pochylitas' gto.
mę, kśi mnie!

Isabella

Ja? Nie, tego już mado!

Andrzej

Tak! Proszę, stani prawi tak,
jak prafrednio!

J. papeusora ja!

Prokla

Tak?

O J. Antissac " Wnich sie nkasije!

Andrej

J. slojac klako!

Tak! i wtasnie w chwili kiedy
sie Akhiytem...

Antissac

Znowi catisy? Teras awas,
niecie nadziywas!

Prokla

J. wieka sie!

Udawał się

Marbissac 2

Ta-da-da! Podpatrzył nas.

A ~~Uwaga~~ ~~siostrzeniec~~ ^{moj} robiło

z temperamentem... To mi

przypomniało moje młode lata,

jak ~~Marbissac~~ ^{moj mąż} ciotka

mnie z usda, niebo odwróciło

się przedemną!

Andrzej

Wtedy doznaje tego samego

uczucia!

Bolesła

J. po cichu!

Zapraszamy mi pa do!

Montbissac

Moim pilny telegram do
napisania. Dajcie mi co po-
trzeba.

Andrzej

Przybyły do pisania mojej
dzieci w tej dece.

prz Montbissac

Dziękuję!

J. sied w rogu przy kinku

po lewej stronie!

Kulda

J: pro cichu:!

Mój panie! do jasi i grze
nie wchodzi!

Andrzej

Ha! dobrze i do co się da
ukraść nieprzyjacielowi.

Kulda

J: na piś porzuciana:!

Niegodziwy! Ah! gdybym
ja mogła wybić cię!

J: odchodzi i głoś:!

Andrzej

Tylko że już nie można!

Martissac

J. okładając pióro!

Tak....

J. wradaje!

Ale, co napisatam do mego
administratora, czytaj!

Andrzej

J. przechodzi czytając!

„Prochamy pranie! posłanowi..
tam bezwzględnie wrócić do
Jem..” — Ciśnięto, jakże nam
przykro!..

Mambissac

Byłaj chakj !

Andrzej

J. cyda !

.. Ze jechmek mtołai Mon.
brached serolecznie mnie pray..
jeli, nie chęz mnie gniscic,
proszam ~~u Bignebof~~ nie
dwie godziny, ale trzy tygo..
dnie...

Włoda

Pray tygodnie !

Mambissac

Zadowoleni jesteście, prawda?

Andrzej

Czy ja jestem zadowolony!
 Tak mi stoć!

Monbissac

Pytam tego pana!

J: siada!

Rekella

J: po cichu?!

Jestem wygodnie! A wasz
 rozwój?

Andrzej

J: po cichu?!

A moja podróż do Pa.
ryża !

Antybisac

J: wdajac: /

Strichaj, poslij pro moje
waczy... omnibus czeka. To,
braki powiesic na powle.
No spiesz sie chlapce.

Anderej

~~Piegnie!~~

J: wychodzac: /

Gwathu ! co za biezos !

J: aglab: /

Srebra 13 ¹⁴/₁₀₀

P. de Monbissac. Koleta.

P. de Monbissac.

A teraz powiedz mi, gdzie
mnie ulokujesz?

Koleta.

Cisza rajmie pokój ojca.

P. de Monbissac.

Dobrze, a on?

Koleta.

Hm!... nie pomyślałam o
tem... A może umiesz?

go z Andrzejem.

P. de Mombissac.

O nie, moje dziecko! mój
brat ma, jak ja, sen bar-
dzo lekki i nie znosi niko-
go w swojej sypialni. Eto,
nie masz chyba zamiaru lo-
kować swego męża ze mną!

Opole.

Ani z panią Bonin, któ-
ra mieszka ^{nowy} ~~pod~~ nami. Więc
co tu robić? gdzie go po-
dziwać?

P. de Monbissac.

Żuż mam ~~ojciec~~ Jam będrze spał
w pokoju Andrzeja.

Koleśa.

A mój mąż gdzie?

P. de Monbissac.

Lutaj.

Koleśa.

! podskoczysz!

Jakto? gdzie?

P. de Monbissac.

Tu w salonie!

Koleśa.

Obok mojej sypialni?

P. de Monbissac.

Obok sypialni sony! 'Cóż
własnieśszego?

Koleta.

Ależ, ciociu, to... to... nie
wypada!

P. de Monbissac.

Nie wypada, żeby mat' spał
obok sypialni sony? - Prze-
cież są mat'riściwa, które
sypiają w jednej sypialni...
a nawet w jednym łóżku!

Koleś.

A, ciociu!

J. de Monbissac.

O to po większej części!
Wiesz ty co, moje dziecko,
ja od samego przyjazdu
mam coś na sercu, i dłu-
żej klumić tego w sobie
nie potrafię.

Wszak ja przy sobie
na krześle na prawo!

Koleś.

W. m. s.!

~~Ala bomba peka!~~

J. de Monbissac.

Jak się to dzieje, że wy,
takie na pozor dobrane
matrimsztwa, iyyecie z sobą
przeszło pół roku i na nic
się nie ranośi?

Koleto.

Albo ja wiem? Skądże ja
to wiedzieć mogę?

J. de Monbissac.

So ja ci powiem! Dlatego,
że masz osobną sypialnię

Koleta.

Tak ciocia sadzi?

J. de Mombissoas.

Nie sadzę, ale jestem tego
pewna! Korzystaj ze spo-
sobności i ~~wieź męża do~~
~~swojej sypialni.~~

Koleta.

Dla przyjemności ciocia ja
bym to już zrobiła... Ale
Andrzej nie chce.

J. de Mombissoas.

On? ja ci za niego ręczę!

Koleta.

Niech ciocia nie rezy - ja
wiem lepiej!

P. de Monbissac.

Co, spróbuj! Zaproponuj mi
tylko, ^a zobaczysz, czy nie poleci!

Koleta.

A! nie! tego nie zrobię za
nic w świecie!

P. de Monbissac.

Dobrze! to ja to uczynię! ja!

Koleta.

Py.:!

/wstaje :/

J. de Monbissa.

O to rarak !...

O Głos Andrzeja.

Dzrekajcie !... rapyłam się
siości !

J. de Monbissa.

Otoż i on !... takich kwestji
nie odkłada się !

Scena 14ta

Leś - O Andrzej.
Andrzej.

/: we drzewach: /

Moja ciociu, gdzie jesteś
raniejsz swoją walizkę?

P. de Monbissa.

Do pokoju swojego ojca.

Andrzej.

/: za kulisy: /

Słyszeliście?

P. de Monbissa.

Ojciec będzie spał u ciebie.

Andrzej.

/: zbliża się do nich: /

A ja gdzie? pod mostem

Koleta

/: m. s. i/

Zamykam oczy !

J. de Monbissac

Ty pójdziesz do ^{poкою} rony !

Andrzej.

Do rony. Jeżeli to ma być
wynalazek to wart opatem-
towania !

Koleta.

Widzi ciocia !

J. de Monbissac.

~~Spadam z obłoków ! Jakto ?~~

nie chcesz ~~opoi u żony~~?!

Andrzej.

O! ja czułbym się szczęśliwym!

/: intensywno:/

Ale ~~ja~~ ja nie w świecie nie
chciałbym robić ~~jej~~ przykrości.

Koleto.

"Przykrości... niewłaściwie
jest użyte.

J. de Marbissas.

Naturalnie, że nie właściwie
ma tego słowa.

Koleśa.

"Łada" jest także niewłaściwe.
Zresztą aby ienowa.
To tego pana

J. de Monbissa.

"Tego pana"?! obrzutej i o.
mę - widziś? Uściskaj ją
natychmiast!

Andrzej.

! po ścieżce do Koleby!
Baczność! wypadamy z
roli!

Koleśa.

! po richu!

Co robić?

Andrzej!

Ustąpić! jakos się to ra-
tawo!

J. de Monbissas.

Cóż się zdecydowali?

Koleto.

No, zgoda! Prawda, An-
drzej:

Andrzej!

Z całego serca! To najpi-
kniejsza dzień w mojem

ryciu!

J. de Mombissar.

/: dzwoni:!

A co? nie powiedziałam,
że znam ^{bratanika} ~~mojego siostrzeń~~
~~ca!~~

Cena 15 ^{1/2}

Ci sami Alicya.

J. de Mombissar.

/: do w chodreciej Alicyi:!

Alicya! Trzeba się postarać o tożko
i wstawić je do pokoju

pana

Aliryo.

/: głębiej /

Do pokoju: Ah!

J. de Monbiseu.

Tak jest! Chodzi ze mną!

/: wychodzi z Aliryę /

Koleś.

/: przechodzi na prawo /

Kie potrzebuje przypomi-
nać panu, że gramy ko-
medję?

Andrzej.

Obrzask mnie pani! Wejdę
do swego pokoju, a skoro
ciotka zasnie, wymknę się
na palcach i pójdę... tylko
że nie wiem, gdzie ja
pójdę!

Koleś.

~~Porosła~~ do wyboru tyl-
~~ko~~ ^{strynek} ~~gorzka~~ od siana nad
stajnią!

Andrzej.

Przypomni mi to moje
ćwiczenia wojskowe. Jesteś

paniadowolona?

Eloleta.

Dziękuję panu! Jeszcze
jedno! Nie ma potrzeby
rozpowiadać znów tak
wszystkim, że mamy...
goście mogą nie być wła-
ściwymi.

Andrzej.

Takie i moje zdanie!

/:m. a.:/

Marcelina wydrapaby
mi oczy!

150
Scena 16 ⁴⁹/₂

Li sami o La Chambothe -
potem Alicya - potem Marcel,
lina.

La Chambothe.

/: wchodzi: /

Cioria prosi panią!

Koleta.

Ede.

La Chambothe.

Co ja bym dał za jakąś
dobrą książkę do spania!

Koleś.

Zwróć się pan do Andree.
ja!

/: wychodzi środkiem /
La Chambofle.

Znowu! To dziwne, ten
śłowiek nie wychodzi
stąd!

Andrzej.

Co ci brakuje kochany Cham.
boriku!

La Chambofle.

Książki!

60
/ m. s. /
Jaki swobodny! jak u siebie!
/ przechodzi na lewo /

Andrzej:
Chcesz się kształcić? Na
to nigdy nie jest za późno,
no... Co wolisz? utwor
wyobraźni, historję, czy
nauki przyrodzone?

La Chambolle.

Coś takiego, przy - czym naj.
Łatwiej się zysypia!

Andrzej.

Gde poszukas.

9 Alisa.

/: wchodzi: /

Proszę pana! właśnie nie,
się Łoiko

Andrzej.

/: po cichu: /

Cicho bądź! glupia!

/: głośno: /

Chodź! La Chamboffe!

/: wychodzi: /

La Chamboffe.

/: falszywe wyjście: /

102
Zarak ... zarak ...

/: wracają :/

Tu się coś święci! Dla
kogo to Łóżko, Alicya?

Alicya.

Karano mi milczeli!

Ło Chamboffe.

/: dają jej pieniądze :/

Wielce gadaj na migi-dla
kogo?

/: Alicya wskazuje na
drzwi któreśmi Andrzej
wyszedł :/

Dla pana?... gdzie on be-
dzie spał:

! Alicya wskazuje

pokój:!

Co?! w pokoju pani?!

! Alicya pokazuje

głową:!

Ah! do pioruna! przy-
prawia mi nogi!

! Alicya j. w. :!

Masz wynosić się!

Alicya.

Ja nic nie powiedziałam!

/:usicka:/

Sena 17to

La Chambotte - potem Mar-
celina, potem Andrzej -
potem Kola. - p. de Mon.
bissa - Montrachet.

La Chambotte.

/:przechodzi na prawo
sam:/

A to los! to korona wssy-
 stkiego! Kic już nie bra-
 kuje! Maś, to ja!

o Marcelina

ukazuje się w głębi

co nowego. Chamotte?

La Chamotte.

Co nowego? powinszuj,
my sobie wzajemnie!

Andrzej i pi dris uko-
ny!

Marcelina.

Wierzę!

La Chamotte.

Łóżko wieszono! wiem
to od starości. Jakże pani

smakuje ta potrawa?

Marcelina.

Ah! Lotr!... Lotr!... Lotr!...

Ależ to straszne! I pan
to sniesiesz?

La Chambotte.

A cóż ja poradzę? On
jest w swoim prawie!

Marcelina.

O!... Ale ja ^{do} tego nie do-
puszczę!

La Chambotte.

Czy nie są państwo?!

Marcelina.

Nie! Ah. la Chambotte, pan
się nawet nie domyslał.
co mi będzieś rawdzię
prać!

La Chambotte.

Domyslałem się!

Andrzej.

Wchodząc

Masz coś chciał... "Prak-
tyczna kura"! Chodźmy,
czaj zajmujące!

La Chambotte.

Dziękuję!

o Koleta.

/: wychodzi :/

Na wszystkie są znakomni,
nie rozmieszczani!

/: przy łamaniu w
głębi :/

o J. de Monbissa. o Montrache

/: wychodzi :/

W pół do dziesiątej! po-
ra spać!

/: do Andrzeja :/

Swoje łóżko jest jeszcze

na dole, zaraz je wniosą
do pokoju swojej siostry.

Andrzej.

/: sanierokujany spo.

glądają na Marcelinę:/

Ah!.....

P. de Monbissac.

/: podchodząc do Mon.

trasket:/

Mam nadzieję, że ci to wy,
starszy.

Montrasket.

Nie! Żebym ich zobaczyć

¹⁵⁰
wspólnie wypiali
we jednym nawet łozku,
jezeli bym własnym oczom
nie uwierzył!

Andrzej.

Papo! ty rasy piasek sto-
jacy! - połóż się!

Montrachel.

Zdaje mi się że to będzie
najmądrzej! Dobrano: mo-
je dzieci! Dobrano: pa-
ni Bonin! La Chamboffe,
idziesz pan?

La Chamboffe.

Gde... idę!...

! po cichu do Kolety:!

Nie zapominać pani coś
winna swemu przysię-
mu mężowi... Zresztą ja
potrafię przywołać panią
do porządku.

Koleta.

Isst!... Dobranoc, la Cham-
botte!

Marcelina.

Ja także pożegnaj się z
tobą kochanie!

157
Koleśka.

Spij dobrze, moja sliczna!

/: ratuję się :/

Andrzej.

/: n. s. :/

To ciekawe, jak kobiety
nienawidzące się z całej
duszy serdecznie się ratują?
One są doprawdy ładne
obydwie!

O. J. de Monbissac.

Chodźże po swój penicylin.

/: Koleśka wchodzi do

swego pokoju z p. de

Mombisson :/

Scena 18ta

Marcelina - Andrzej - potem

Alicya i dwóch ludzi :/

Marcelina,

/: gt :/

Dobranoc panu!

Andrzej.

Dobranoc, Marcelino!

Marcelina,

/: po - richa :/

158
Nie odchodzi!

Andrzej.

/: m. a. :/

Czyżby już wiedział?

/: prawo :/

Marcelina.

Mój kochany, powiem ci
co myślę.

Andrzej.

/: m. a. :/

Wie!

Marcelina.

Liche z siebie stworzenie!

Andrzej.

/: m. a. :/

~~Kie powiedziałem?~~

/: głosno :/

Darrego?

Marcelina.

Mogłeś pan przecie oszczędzić mi widoku pojed. nania się z ioną! Win. sruje! Noc przepędzask dżis w materskiej sypialni!

Andrzej.

To szalony pomysł mojej
ciotki. Ale nie obawiaj się,
Marcelino, ja żadnego głup-
stwa nie zrobię!

Marcelina.

Doprawdy: przysięgasz?

Andrzej.

Jeżeli chcesz koniecznie
przysięgnę!

Marcelina.

Gdybyś to uczynił, jutro
wyjechałabym do Paryża
i pierwszemu lepszemu

raucitałabym się w objęcia!

Andrzej.

No, no! To coś karak-sa-
ka ostateczności!

/: wchodzi Alicya, za
nią stusigry z bokiem
od drewnianego łóżka

Alicya.

Proszę! do pokoju pani!

/: wychodzi z plani/

Andrzej

/: m. s. i/

Djabli nadali! moje łóżko!

200
Marcelina.

/: stapniowo groźnie i/
Co to jest?

Andrzej.

Ostrożnie!

/: wchodzi ludzi z resz.

ta Łotka i/

Marcelina.

Co to jest?

Andrzej.

Nie wiem!

Marcelina.

Ale to jest Łotka!

Andrzej

Sadziś ?

Marcelina.

Łożko dla pana!

Andrzej.

Po czemuś to pani poro-
nata ?

Marcelina.

Ah! jesteś pan skończo-
nym nędznikiem!... Ano,
właśnie skłamałeś!...

~~o ludzie z Aliny wra-
cają z powrotem!~~

161
Andrzej.

Ależ to zwykła formalność
dla siostry!

Marcelina.

Zaczniemy się od formalności,
siostry, a potem...

Andrzej.

Każde z nas ma swoje
Półko! Niema więc żad-
nej obawy! Ba! gdyby
było jedno Półko!

Marcelina.

A jeżeli ona się skusi?

O / ludzie przynoszą
sprężynowy materac /

Teraz znów materac!

wstrzymaj - że pan raz bę
procesję z Łórkim! to wstrę-
śne!...

Andrzej.

Wni zaraz skończy!...

O / ludzie wracają /

Powiadają ci, że nie ma
obawy!

Marcelina.

Tak się to mówi! Ja was

192
pilnować nie będę!

Andrzej.

Walcisz o mnie? To bardzo
bolesne!

Marcelina.

A! słuchaj mi nagra-
dzą moje kłopotanie!

o Alicya.

/: wychodzę :/

Proszę pana tylko na nic!

Marcelina.

Nie! tego już za wiele!

Alicya.

poprosiła /: p lewej:/
Boki ~~spróchniały~~ i materac
się zapadł!

Andrzej.
Guz'?

Marcelina.
Słyszales'?

Andrzej.
Zapewne! Ależ coż ja na
to poradzę?

Alisya.
/: mówi to bez sienia
piłkanterji:/

Proszę pana! pani Torko
jest takie szerokie, że wy-
starczy na dwoje!... moż-
na się przecie do siebie
przytulić.

Andrzej.

Dosyć! Wynosi się, poki-
sata!

Alicya.

Ah!...

Wychylna się na lewo!

Marcelina.

Przytulić?!... O pan sobie

wyobrażasz, że ja to sniosę!

Andrzej.

Marcelino!

Marcelina.

Teraz mi już wszystko
jedno! - Mam sposób na
pewnienia sobie swojej wier-
ności. Chciałabym być
ta swoją? Zgadram się

Andrzej.

/: raczej zażenowany:/

Doprawdy?

Marcelina

O to dżis! Nie dziękujes
mi?

Andrzej.

Duszem... duszem... Tyle
szczęścia na raz!

Marcelina.

Tylko w ten sposób może
być pewną siebie.

Andrzej.

Ale coż powie na to moja
ciotka?

Marcelina.

Wydziersz do pokoju żony

ponieważ pani de Monbi-
ssa: ryzykuje sobie tego... po-
zostanieś tam pięć minut -
nie dłużej!

Andrzej:

Dlaczego pięć minut?

Marcelina.

Bo to jest norma, której
nie ma wyczerpująco przekra-
szyć w lepszą sferę... Ja
będę patrzeć na zegarek,
a po upływie pięciu mi-
nut - zawołam na siebie!

Andrzej:

Nie czyni tego!

Marcelina.

Mój pokój znajduje się
nad sypialnią swojej sio-
stry, słychać prawie wszy-
stko, co się tam dzieje.

Usiądę do fortepianu i ra-
gram „Torreadora”!

Andrzej:

/: śpiewa :/

Torreador!...

Marcelina.

Marcelina.

Tak, Torreador!.. I pamięć..
tak, że czarne oko szuka
nad tobą!

Andrzej.

I że miłość czeka się!

Marcelina.

Oh! miłość!.. miłość!..

Andrzej.

/: Koniec!/:

... Czekaj się!

Marcelina.

Tak, panie!

124
Andrzej.

Nie bédriess nawet miata
czasu sagrai tej pobudki!

Marcelina.

Ja ci radzę, bo drugi raz
ja nie powtórzę!

! wychodzi, Andrzej
ja odprowadza!

Scena 19ta

Andrzej - p. de Monbissac,
potem Koleta.

Andrzej.

/: śpiewają:/

... I się miłości czeka się!

/: wchodzi p. de Mombisse:/

~~Zamykamy!~~

J. de Mombissa.

Jeszcze chwilę! Pilno ci?
ja wiem!

Andrzej.

Śpiący jestem... więc...

J. de Mombissa.

Wiem... wiem... Ale Koleś
przebiera się, możesz pocke-
kać. Nie masz pojęcia,

107
Andrzej, jak mnie to cie-
szy!

Andrzej.

Przecież to nie o ciocię cho-
dzi!

J. de Monbissac.

Zdaje mi się, że nie szu-
łabym się szczęśliwszą, cho-
ciaż przypomnia mi to
nieboszczyka ~~Monbissac'a~~ ^{meza}.

To był mężczyzna!... Jeszcze
go widzę w ową wieczór
poślubny... ja także prze-

bierałam się... i drżałam
jak kurczki... Monbissac spa-
cerował wzdłuż i wzerz w
przyległym pokoju i chę-
kał... brum!... brum!... chciał
mi przypomnieć, że tam
jest. - Zapukał... ja szepnę-
łam: „proszę wejść!... no,
i wszedł, rozbojnik!...

Andrzej.

Ciociu, niech mi ciocia
nie opowiada takich rze-
czy na noc, bo się będę bał!

P. de Monbissac.

Wszystko drobiazgowo obej-
rzałam... bardzo tam miło-
ko w waszym pokoju.

Andrzej.

Strach jak mi się chce pić!

P. de Monbissac.

Ah! dobrze, żeś mi przy-
pomniał!

Przwraca się w głębi
i bierze filiżankę kła-
ską tam postawiła wcho-
dząc :/

Andrzej:
Cóż ~~zawiezo~~ ~~jeszcze~~

J. de Monbissac.

Wypij to!

Andrzej.

! wypijasz !

Dobre! co to było?

J. de Monbissac.

Litka ubite z cheresem kon.
jakiem, rozmazynem...

Andrzej.

Tam do licha! Teraz mi to
ciocia mówi!

/n. s.:/

To mi krew w ogień ramie,
ni!

/siada:/

P. de. Monbissac.

W Toulonie podają taki na-
poj młodym matronkom.

Andrzej.

Moja ciaciu, straszny niemo-
ralności.

P. de. Monbissac.

/apostrofiwszy wchodzi/

Osa Kalebę:/

Popatrz tylko na ten splen-
dor!... Jakże ci się podoba?

Andrzej.

Do licha!

Koleś.

Ladny mam peniuar, co?

J. de Monbissac.

Trzeba się w czepek urodzić,
żeby być mężem takiej ko-
biety... Wiesz co? Ty nie jes-
teś jej godziem!

Andrzej.

/: zmieszany: /

Niewątpliwie!..

/:wstając ~~ma~~^{na}.t.:/

Hola!.. hola! moja droga
Marcelinka czeka na mnie!

Andrzej:/

Ciocia już smęcona, pro-
szę iść spać!

P. de Monbissac.

/:wychodząc szybko:/

Już mnie niema! Pa-a-a!

Srebra 20 $\frac{1}{2}$

Andrzej - Koleta.

Andrzej.

Zauważyła pani, jaka oży-
wiona? nie ma już starych
kobiet.

Koleta.

Cieszy się! będzie nam to
polichrone w niebie! Czegoś
mi się pan tak przygląda?

Andrzej.

Ciocia ma rację! Przesłicki
na pani dziś jesteś!

Koleta.

Przepraszam! proszę podstę,

171
chci. czy pani Monbissac
weszła do swego pokoju.

Andrzej.

/: nadstuchuje :/

Łamyka drzwi!

Koleta.
Jeżeli pan chce, może pan odejść
wracam panu wolności!

Andrzej.

/: zbity z tropu :/

Chcę pragnę tego
nie nalegam o nią ... ale...
odchodzę ...

/: bierze Lichtara :/

Koleta.

Przykro to panu ?

Andrzej.

Jeżeli mam powiedzieć
prawdę - to tak !

Koleta.

Zapomniałam ... pan nie
ma gdzie głowę położyć...

Andrzej.

Właśnie, gdzie ja będę
spat. gdzie ?

Koleta.

Jest ławka w korytarzu...

Andrzej.

/: placeliwie :/

Królewskie postanie ... idę!

/: odchodzi w głąb :/

Koleśa.

Odchodzi pan tak bez po-
regnanis?

/: patrzy za nim :/

Andrzej.

Przepraszam! Dobranoc!
pani!

Koleśa.

Dobranoc!

Andrzej.

Oh! ja bardzo źle śpiam...
przeuwracam się... przewra-
cam... a pani?...

Koleta.

Ja śpię jak dziecko...

Andrzej.

Tem lepiej!

Koleta.

Dla czego tem lepiej?

Andrzej.

Bo gdyby pani, przypad-
kiem, bała się sama, to
ja...

Koleta.

To co ?...

Andrzej.

Nic !... odchodzę !...

Koleta.

Ah ! jaki pan jesteś nie-
równy ! za grosz decyzyj !

Andrzej.

Nie umiem odejść. Jeżeli
na przykład, jestem z wi-
sytą u znajomego, godzi-
mi wytrzymuje go w
przedpokoju i gadam o

niczem... szukam odpowie-
dniego słowa na wyjście.

Koleś.

~~/: imię się cokolwiek
za głębia :/~~

~~Zabawny!~~

Andrzej.

Prawda: Nigdy nie można
brać mnie na serio!

Koleś.

Nie... a mimo to - nie
jest pan nudny!

Andrzej.

Widre ~~ie~~ ~~My~~

174

~~Takimi~~ dobrymi przyjaciół-
mi ~~mybyśmy~~ mogli być!
Goleta.

To tylko od pana zależy.
To. Nie trzeba było być
takim szyderczym. Dla do-
wcipu jesteś pan w stanie
zgubić dwudziestu przy-
jaciół.

Andrzej.

Nierawodnie! Przyjaciela
znaleźć można zawsze,
dymczasem dowcip prawo.

drinny - to radka rzecz.
Odchodzę! Tym razem,
już na prawdę! Dobrano,
Koleto!

! wybiega !
Koleto.

Dobrano. Andrzeju!

! sama - wzdychając !

Myslałam, że zostanie... prze-
cież nie ile dziś wyglądam.

Ta! wszystko jedno... Cze-
szesz się miesiąc! Trzeba iść
spać... Do drinny! Jak ten

pokój wydaje mi się pu-
sty!...

Andrzej.

! w drzwiach - wbiega
z lichtarzem: /

Przepraszam... to jeszcze
ja.

Koleta.

Ah! jakież mnie przestras-
zyło!

Andrzej.

Wychodzę stąd na palcach...
nawet słyszę otwierające

się drwi... A ciotka...
zdmuchnąłem naturalnie
świecę i jestem!

Koleś.

Czegoś ona może chce:

Głos p. d. Monbissas.
Andrzej!

/: miłoscenie:/

Koleś.

Odpowiedz!

Andrzej.

Słucham siostry!

Głos p. Monbissas.

Zostawiłam torebkę. bądź
laskaw podać mi ją
Andrzej.

Z przyjemnością!

/: idzie po torebkę:/

Koleta.

/: sa biurkiem:/

(
Zdejmie z siebie surdut
i ~~kamizelkę~~!

Andrzej.

Dlaczego?

Koleta.

Dla prawdopodobieństwa.

Andrzej:

/: po cichu: /

Co sa przebiegloś! ! Loreb..
ka!

/: uchylając drzwi: /

Proszę cioci!

Głos p. Monbissas.

Dziękuję! dobranoc! spij..
cie kile!

Andrzej:

/: zamykając drzwi: /

Powtorzę jej to.

/: de Kolety: /

Kto, czyż to moja wina?
Znow muszę nudzić pa-
nią!

Koleś.

Ja także wybiłam się już
ze snu!... Rozmawiajmy!

^{na kanapie}
! siada przy stoliku!

Andrzej.

Co ci robisz ten wieczór?

Koleś.

Taka sobie zwykła szwa-
rka. Podobna ci się?

Andrzej.

Tak. Zwłaszcza to, co się
kryje pod nim!

Koleta.

Zmienileś ramię od me-
dawną.

Andrzej.

Nie, swoje ramiona zmie-
niły się od jakiegoś czasu

Koleta.

Czyż ?

Andrzej.

Doprawdy! Nie miałeś
takich ramion wychodzą?

178
za mnie.

Koleta.

Ja sądzę, że tak.

Andrzej.

Nie! Byłaby o nich wzmianka
w kontrakcie. Serjo, sił
nie jesteś zbudowana!

Koleta.

Mój biedny Andrzej. jes-
teś jak te słimaki Bue-
gundskie. chcąc, żebyś na-
brał apetytu trzeba się
ogłodzić.

Andrzej:

Oh! Wierzą mi, że to co
mówię, mówię zupełnie
bezinteresownie.

/n. s. i/

Co ta ciocia upakowała
mi do napoju! ~~Gwałtu!~~

Koleś:

Nie chodzi-że tak nieustan-
nie! usiądź!

~~Andrzej~~

~~Nie... nie!~~

/oddychając:/

979
Maski nowe perfumy:

Koleta.

rozpylają:

Bardzo delikatny Cypr!

Andrzej

Ogromnie lubię... to ude-
rza do głowy... Zmiesz-
ne z dymem tytoniu ~~jest~~ ^{sta}
wzrostanie upoi człowieka.

Koleta.

biorec przyrząd do
palenia.

Z dymem tytoniu?...

Mam... proszę cię !..

/: podaje mu - Porke - ligo,

res i rapala papierosa:!

Su mask agienr !

Andrzej.

/: rapalajac:!

~~Dziękuję! Niergrabny!~~

Złamatem !

Koleto.

/: oddaje mu świeżego

papierosa:!

Bierr mojego !

Andrzej.

189
Koleś!

/: przechadza się góra,
skowa: /

Ryzykowne jest to, co ty
robisz!

Koleś.

Czyż tak ryzykowne:

Andrzej.

Muszę już odejść. I to ma-
tychmiast!... Albo...

Koleś.

Albo co?...

Andrzej.

Andrzej.

Albo nie będę już mógł
odejść wcale... strasę smy-
sły, a potem... nie odpo-
wiadam za siebie.

Koleś.

Ah!... chciałabym to robić
czyż!

/: ku swoim drzewom

sredkowym/

Andrzej.

Chciałabys?... powiedz ty-
ko słowo! /: przyniej:/

Koleła.

:- we drzwiach :-

Crekam !

Andrzej.

:- zbliżając się :-

Koleła !..

2 :- słychać fortepian

i głos Marceliny - An.

drzej odskakuje :-

Do pioruna ! Foreador !

Koleła.

To już wszystko :

Andrzej.

Na dris - tak!

Koleta.

/: drwiąco: /

A tak się ładnie zaczęło!

Andrzej

Przepraszam cię!... Zrobi,

to mi się nie dobrze...

Tu sa goraco!...

Koleta.

Cierpiący jesteś?

Andrzej.

Tak... tak... to jest... to sa,
leży...

Koleta.

Tak nagle: -- Porpedrites
się i odskoczył z chwilą,
kiedy Marcelina grał na
rzęta na fortepianie.

Andrzej.

Własnie... fortepian drw.,
nie oddziaływa na mnie...

/otwiera drzwi/

Dzwól mi odejść!

Koleta.

Żkoda!

Andrzej.

patrzając na nią!

Ano - szkoda! Nawet bar-
dzo szkoda!

Koleś.

Tak nam się przyjemnie
rozmawiało!

Andrzej.

Co przyjemnie to przy-
jemnie

Koleś.

Zacząłeś przymilać się do
mnie!... Kiedyś dawniej
nie robiłeś tego!...

Andrzej.

Wie miałem czasu... poje-
niono nas tak raz... dwa...
~~Sklepiano~~ ^{Sklejono} to mabienistwo
na poczekaniu!

Koleta.

Rozkleiło się też prędko!

Andrzej.

• Pamietał naszą noc po-
ślubną?

Koleta.

W Hotelu ~~Wielkiego~~ ^{pod} Jeleniem

Andrzej.

Smutny prognostyk! Ah!
ten przyjazd wśród nocy
do hotelu... pokój nie o-
grzany, źle oświetlony.
Ty tak zarenowana...

Koleś

A ty?

Andrzej:

Żeszcie więcej od ciebie. Ty
byłaś tylko ofiarą, ja - ka-
dem. Pomyśl tylko, jak to
głupio wykonywaś o ozna-
czonej godzinie, na ko-

mendę prawie, akt które,
mu tylko respekt... upo-
żenie, nadaje pewną cechę
piękna.

Koleś.

Kie wspominałmy o tem!
To mi popsute całe stu-
dzenie.

Andrzej.

Crulem to dobrze! Miałem
ochotę wybić się!

Koleś.

Za sobą to całkiem ina.

niej wyobrażam.

Andrzej.

A widziś?

Koleta.

Byłabym chciała być wzię-
tą, prawie rniemacka, w
chwili rozmowy ożywionej!
Tak jak ~~by~~ to było wszystko
przygotowane, a jednak nie,
przewidziane. Powinno się
to było odbyć w ciszy pięk-
nej nocy ciemnej, we włas-
nem mieszkaniu, gdzieby

125
pożniej można było z
przyjemnością odnajdywać
~~siebie~~.

Andrzej:

Próbuj się!

Tak, jak tu naprzykład...

Koleś.

Choćby tak! Wyobraź sobie
męś!

Andrzej:

Proszę bliżej!

Proszę go widzieć!

Koleś.

Wyobraź go sobie bardzo
czulego... proszącego... go-
towego na wszystko... a
nie mającego odwagi...
jak się zbliża... zbliża...

/: siadaję:/

Andrzej.

/: coraz bliżej:/

A potem?

Koleś.

/: zmieszano:/

Potem... już nie wiem...

Andrzej.

Duszem - wiesz!... Czyżbyś
włożyła taki periwier. gdy
byś nie wiedziała! Maś
schwyłaby się w objęcia i
powiedziała do ciebie:
„Chcieliśmy grać komedję.
a wpadliśmy we własne
sidła. Teraz chodzi tylko
o to, kto pierwszy pręży”
na się do winy. Wiesz
niech tam! Depczę w
proch moją pychę! Nie
obawiam się już śmierci.”

~~noici...~~ Koleta!... Koletko...
dy moja ukochana... ja...

o! słychać znówu for,
sepiam i głos Marce,

liny jeszcze silniej
akcentowane!

Znówu?! E... co mi tam
Torreador.!

Koleta.

Co to znaczy?

Andrzej.

Nie... nie zwracaj uwagi!

Koleta.

Przepraszam! Marcelina
gra już po raz drugi tę
arję ~~o~~

Andrzej:

~~Ona przepada na nią!~~

Niech - ie sobie gra, a my
powróćmy do siebie.

Koleta.

To sygnał!

Andrzej:

Ah! coś znów! jaki tam
sygnał!

Koleta.

Koleta.

Przed chwilą... zmieszales
się... teraz powtórzyło
się to samo!

Andrzej.

Ga?

Koleta.

Powiedziałeś: „Cóż mi sam
Larreador!

Andrzej.

Bo mnie to demerwuje!

Koleta.

Klamiesz! W tem coś jest!

Andrzej.

Przysięgam ci!

Prześi raz głos

Marceliny wściekły

tym razem!

Koleś.

~~Słyszysz?~~

Andrzej.

~~Siarczyste pioruny! Nie
przestanieś dziś, czy co?!~~

Koleś.

~~Wrywa się!~~

Andrzej.

Ależ nie!

Koleta.

Miejże przynajmniej od-
wagę przyznać się! To
twoja kochanka!

Andrzej.

Nie, jeszcze nie!

Koleta.

Ty ją umieścisz nadem-
ną? A wyszedłszy ode-
mnie, do niej pojedziesz!

Andrzej.

Koleta przysięgam ci, że to

199
nieprawda!

Koleśa.

Byłam już blisko powrotu
do ciebie...

9 /: krzyk - instrument
naśladowczy pioszyska.

Si patrzaj! o mało co nie
zdradziłam najlepszego i
najszlachetniejszego człowieka.

Andrzej.

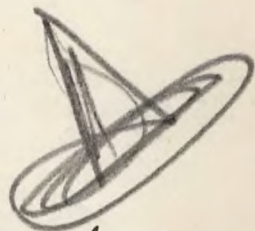
Co?!

Koleśa

Aha! zgłupiałeś! ~~Łoreador?~~

Podczas kiedy ty gruchałeś
z inną, ja pocieszałam
się na swoją stronę i to
w całym tego słowa zna-
czeniu!

Andrzej:

Z kim? jego nazwisko!
jego nazwisko!

Koleś.

Słuchaj!.. on jest tam...
pod moim oknem!

Andrzej:

/: obwierajaz sagloda: /

195
La Chamboffe!

/: drzwi się otwierają
wchodzi Montrachet

p. de Monbissac prze-
razeni a za nim Alcyon!

J. de. Monbissac.

Co to jest? kłóć się?

Montrachet.

Co się stało?

Andrzej.

La Chamboffe?

/: na lewo i pilan

Koleśta.

Lak, panie! Jan mass ko-
chanke - ja mam kochanka!
E. de Monbissac.

/: nadaje na rekach
Alinyi :/

Nieba!

Montrachet.

Ja wiedziałem, że to wesz-
tke nie naturalne.

/: znovu ~~postepian~~ i

/: głos puszryka :/

Lastone

Gonies aktu II

Akt III

/: Salon w Paryżu. Drzwi po prawej i po lewej, pierwszy plan, pokój Andrzeja i Kolesy. Drugi plan drzwi na prawo i na lewo w narożnikach. Okno z galerijką, w głębi, kanapa stoją na którym stoi telefon. Za podniesieniem kurtyny o dawonek do telefonu - scena pusta. :/

Scena 1^{sta}

o Andrzej - o Koleś.

/ Niema scena. na drzwonki telefonu

Andrzej i Koleś wychodzą szybko
z swego pokoju i biegną do
telefonu; spostrzegają się wzajemnie
i każdy wraca do siebie. Prasa
kając drzwiami: /

Scena 2^{ga}

Montrachet - potem Alicya
i p. de Monbissac.

o Montrachet.

/ wychodzą z głębi /

142
Zaraz! zaraz!

/: do telefonu: /

Allo! allo! ... tak! ... czego
pani sobie życzy? ... Dwa,
rrec Potudniowy? ... nie, ...
to nie tu! to firma „Mon-
trachet! i syn” Co? ... pa-
ni to wszystko jedno? ...
mnie także! ... kończę roz-
mowę! ...

o Alicja.

/: z lewej wchodzi/:

Proszę pana! Pani de

Monbissac !

Montrachel.

Proi ! proi !

/: do wchodzącej pani de

9 Monbissac :

Droga Lauro ! nie miałem
czasu napisać do Ciebie !..
wytlumaczę Ci się przed
tobą ...

P. de Monbissac.

Lak ... lak ... mniejsza o to !
jakieś nowiny ?

Montrachel.

Niema żadnych! ~~Z brigue~~
~~ben~~ Wruciliśmy w ponie-
 dzialek narajutrz po tej
 awanturze.

P. de Monbissac.

Idzie do lustra!

Straszna scena! „Tam ma-
 kochankę! Ja mam kochan-
 ka!”

Montrachet.

Koleta odjechała pierwsza.
 Andrzej następnym po-
 ciągim.

P. de Moubissac.

Razem są pod jednym dachem?

Montrachet.

Początkowo chcieli się różnie jechać... Małż w swoją stronę - ale po namyśle wyrozumowali jedno i to samo: „Jeżeli ja dom opuścę, wina będzie po mojej stronie.”

P. de Moubissac.

Chwała Bogu!... Niezostali.

174
Montrachet.

Kaide w swoim pokoju:
Andrzej tu, a Kolela tam.

P. de Monbissac.

Osobne pokoje! Powtarzam
ci, że to, a nie co innego
stało się przyczyną wyst.
kiego z tego!

Montrachet.

Ch! ... co to za matkisi,
stwo! Co to za życie! ... chę
spotykają się nigdy ... a je
żeli spotkają się przypad.

kiem, rzuca sobie mierną,
wistne spojrzenie i znów
wracają każde do siebie!
Popatrz tylko na to!

Ch. de Monbissa.

Biała linja ... Co to znaczy?

/: do frontu :/

Montrechet.

To także ich mądry wy-
nalazek! To granica,
przedzielająca dwa kró-
lestwa ... ta strona nale-
ży do pani, a ta - do pana.

P. de Montbisaac.

Sliczne matienstwo! ah!
wszyscy wy radziliście
sobie ze mnie!...

/ do kanapki! /

Montrachel.

Chciałem ukryć przed to-
bą prawdę, chociaż ty sa-
ma go skojarzyła!...

P. de Montbisaac.

Ja? !... to matienstwo?
nie prawda!

Montrachel.

Włec kłóć?

P. de Mombissa.

Ty!

Montrachel.

Ja?! Niech i tak będzie!

P. de Mombissa.

Tak ty! ty! Mnie matkę
słwa się udają!

Montrachel.

Albo się rozwodzę! Prze-
sia godzina, muszę iść
do fabryki. Nie weźmiesz
mi tego za złe?

P. de Monbissac.

Ja tymczasem spróbuję po-
mówić jeszcze z nimi.

Montrachet.

Jeżeli nie masz nic lepszego
do roboty, to bądź proszę na-
przód!

/: wychodzi głębiej :/

Scena 3^{cja}

P. de Monbissac - potem Andrzej.

P. de Monbissac.

/: scena :/

Moja Koleśka miałaby się
rozwódzić! jak jaki nie-
dowiarek!... Nie pozwólę na
to!... Nie dopuszczę, aby
mówiono, że matrymonium,
które ja skojarzyłam, bo
prawdę mówiąc, to ja to
zrobiłam! - ile się pokie-
rowało!

/ puka do drzwi Andrzeja /

Andrzej

/ wchodzi /

Ah! ciocia! Przychodzisz

497

zapewne do mnie & rozumie-
kami!

P. de Monbissac.

Bynajmniej mój chłopce!
Ja to raczej powinienabym
błagać cie o przebaczenie
za to, że karałam ci się
połączyć z kobietą, do któ-
rej nie miałeś przekonania!

Andrzej.

To nie cioci wina. ~~Nie~~
~~siedziałam w środku, jak~~
~~mówią owocarki.~~

P. de Monbissa.

Przedewszystkiem była dla
siebie za młoda.

Andrzej.

Za młoda?... nie powiem!

P. de Monbissa.

Ladniejszą też mogłesi so-
bie znaleźć!

Andrzej.

Ladniejszą? Nigdy nie
stwierdziłem, żeby była nie-
ładna!

P. de Monbissa.

148
Więc inteligentniejszą, jeżeli
li tak wolisz.

Andrzej.

Braku inteligencji także
nie można jej karkusić.

P. de Montbissac.

! bierre go sa reke i siada
na kanapie:!

A więc, co ty jej karku-
sasz?

Andrzej.

Dumę, upór, porzucenie!

P. de Montbissac.

A ponieważ ty jesteś nosa,
bieniem pokory i cierpliwości,
ci nie mogło się stać ino-
szrej. Miejmy nadzieję, że
la Chamboffe pomoże ci się

Andrzej:

Ona ma zamiar wyjść
za Chamboffe?

P. de Monbissa:

Zapewne! wszak to jej ko-
chanek!

Andrzej:

To fałsz!

P. de Monbissa.

Samą powiedziała!

Andrzej.

Przez stolicę, żeby mi doku-
czyła. Na razie uwierzy.
Tem... ale powtarzam, że to
nieprawdopodobne!

P. de Monbissa.

/: wodri se nim wzrokiem:

Co ci to sako: wszak
się rozwodzi!

Andrzej.

Rozwódz się... ani nie

myślę narodzi się na
śmierci! Przenosić kłam,
botta nademnie! to śmiechu
warte!

P. de Monbissai.

Poczyniteś już jakie kro-
ki?

Andrzej.

Prosiłem Derignolla o
przybycie dzisiaj.

Q Kuleta wchodzi!

1 P. de Monbissai.

Baczności! swoja iona!

820
Cena 4 $\frac{1}{2}$

Ci sami - Koleta potem
Alicya.

Koleta.

/: wchodzi w fartuszek /

Dzieni dobry cioci! Kobi.
Tam właśnie porządek
w moim pokoju

P. de Moubisar.

/: ściska ją /

Jak się masz duszko?

Koleta.

Bóg dodaje mi siłę do
przemieszczenia tej bolesnej
próby!

Andrzej:

(po głosie!)

Bóg nie staje nigdy po
stronie winnych!

P. de Monbissac.

Andrzej! proszę cię!

Koleś.

Bóg staje po stronie uciś-
nionych kobiet... narażo-
nych na zdradę.

801
I. de Monbissas.

Koleto !

Alicya.

/: rochodri's tacz :/

List do państwa Mon.
Arachel !

Andrzej i Koleto.

/: razem :/

Dawaj !

Alicya.

/: saklapotano :/

Alex ...

Andrzej.

/: przesadę /
Oddaj pani!
Koleta.

Nie, oddaj panu!
Alicya.

Węc komu mam oddać?
P. de Monbissai.

/: biorąc : /
Mnie! - Dziękuję!
Alicya.

/: wychodzi w głąb : /
Doskonała służba - nie ma
co mówić!

207
P. de Monbissai.

Porwałacie obwory?

/:serwolenie:/

Prospekt pani Cheribon...
wytworna bielirniarka...
specyalności: dzieciinne
wyprawki... Opuścić się
rabat przy wielkich ob..
stalunkach.

Andrzej.

To nie do mnie!

Koleta.

A propos! Ciocin bądź

Łaskawa spyta: się pana,
czy nie otrzymał dziś
rachunku od mojej kraw-
cowej?

Andrzej.

Ciocia raczy odpowiedzieć
pani, że rachunek zapła-
cony

Koleta.

Przepraszam ciocię, po-
wiedr z Łaski swojej, po-
nu, że ten wydatek do
mnie należy.

Andrzej.

/naśladowe Kolety/

Racz siostra powiadzieć tej
pani, że utrzymanie jej
dopóki ma rękocypł nosić
moje nazwisko! należy
do mnie.

Koleta.

Zaręcz!... Moja ciocin,
ja nie zniechę, żeby kto
inny płacił moje rachun-
ki!

Andrzej.

/: z gniewem:/

Moja ciociu, mnie wolno
placi rachunki czyje mi
się podoba!

/: wchodzi do siebie:/

Cena 5 $\frac{1}{2}$

Te same prócz Andrzeja.

Koleto.

Gbur! prostak!

J. de Monbissar.

Dlatego ie placi swoje
rachunki: nie wiele ko,

247
bied uskarżałoby się na to!

Koleś.

Chce mnie tem upokorzyć!
zwalić na mnie wszyst,
kie winy! Ah! ja go znam!
czarny charakter!

J. de Monbissa.

Wiesz ty tak bardzo go nie,
nawidzisz?

Koleś.

Z całej duszy! Gdybym
wiedziata, że hono... nie
podałabym mu szklanki

wody!

P. de Monbissa.

Stusnie! to by go tylko
dobilo! Widać, że separacja
jest nieunikniona!

Koleto.

Co do mnie tak!

P. de Monbissa.

Jemu jeszcze pilniej!

Koleto.

Dlaczego?

P. de Monbissa.

Ty wiesz dobrze: ze względu

na Marcelinę!

Koleta.

/: nerwowo:/

Tak? z Marceliną chce się
żenić?... jakie to imieszne!

P. de Monbissac.

Nie powiem tego! Będzie
z nią bardzo szczęśliwy!

Koleta.

/: przy oknie w głębi:/

Nie dziwnego! Uszczęśliwia.
Ja już tylko przed nim, że
musi mieć uprawę.

J. de Monbissa.

Nie badi stoliwa! To bar-
dzo dobra osoba.

Koleta.

O tak! i uczyzna!

J. de Monbissa.

Przesadzasz!

Koleta.

Bynajmniej!

J. de Monbissa.

Ho! ho!... bylarbys rardro-
sna?

Koleta.

226
Ani trochę! Niech się żeni
z tą lalką. Dostatecznie bę-
dą pomazkana!

P. de Mobissas.

Bardzo się cieszę, że wia-
domość tę przyjmujesz tak
spokojnie!...

Koleba.

Naturalnie! Przecież odrys-
kuje tym sposobem wolność!

P. de Manbissas.

Wszystko składa się
jak najlepiej!

o Alicya.

/: wchodzić:/

Proszę pani, pan Desvign
nolles!

Koleta.

/: do ciotki:/

Kapisałam do niego, żeby
się stawiał.

/: do Alicji:/

Poprosisz tego pana! na
tę stronę salonu!

/: Alicja wychodzi:/

Pójdę po papier: na listo.

207
wym wymotałam sobie
wszystkie moje oskarżenia.
Jest tego całej strony...
Porwali cię

P. de Monbisa:

Odrz moje dziecko!... waż,
ne sprawy przedewszyst-
kiem.

/: Koleto wychodźcu

prawo :/

Cena 6^{1/2}

P. de Monbisa: Derrignolles

O Alicya.

I. de Monbissac.

/:m. r.:/

Lardroma!.. dobry smak!

/:gt:/

Wejść pan, panie Des.
vignolles!

O Desvignolles.

Witam pania!

O /:do Alicyi:/

Uprowadziła pania Mon.
Arachel?

Alicya.

242
Tak, proszę pana!

Dessignolles.

Poprosi także pana Andrze-
ja!

Alicya.

Dobrze, proszę pana!

/: z pl. z lewej. /

Dessignolles.

/: da p. de Monbissas. /

Tani wie, co mnie spro-
wadza?

/: zbliżyć się z prawej. /

P. de Monbissas.

Kiestety, tak!

Desvignolle.

Z podziwu wyjść nie
mogę! wyglądali na bar-
dzo dobrą parę.

P. de Monbissac.

Mój drogi panie, gdy-
by wszystkie matry-
sowa na porór dobrane,
były istotnie takimi,
nie pozostałoby panu
nic innego, jak samknąć
budez.

Desvignoles.

Dlatego nie próbować
pojednać ich: Pani, która
ich połączyła, może
by się to udało!

o/ Alicja przechodzi/
P. de Monbissac.

Uwierzcie się wzajemnie,
żeby mi to przypominać!
~~Alicja~~ ^{powtarzam Ci} ~~niegodziwy~~ Desvignoles,
~~powtarzam i to~~
~~bie~~, że tu nie da się
nic zrobić!

Desvignolles.

Jakto. kryzys.?

De Monbissa.

Podlegają mu wszystkie
mabienstwa po upły-
wie kilku miesięcy - i
wychodzą z niego albo
porażeni na śmierć,
albo pojednani na całe
życie. Pozwólmy niech
kryzys minie

/ idzie do kominika i

Władze kapeluszy /

Desvignolles.

Z tem wszystkiem spra-
wa będzie bardzo raj-
mująca.

P. de Monbissac.

O! człowiek bez serca,
Wiesz pan w takich to
wypadkach ratuje naj-
mniej, że zostałam wdo-
wą. Do widzenia panie
Desvignolles! Zostawiam
pana z tą menażeryą.
Niebawem wstąpię do

pańskiego biura dowie-
dzieć się co постано-
wili.

/: wychodzi na lewo /

Desvignolles.

Do widzenia Łaskawa
pani!

/: sam /

Może uda mi się poka-
zywać te dwie konsultacje!

Scena 7ma

Desvignolles potem Andrzej

211
i Koleta wychodzą ze swoich
pokojów:/

// Andrzej i Koleta

/ razem:/

Kochany Desvignolles,
przepraszam się!

/ apostrofiają się:/

Ah!...

/ Andrzej i Koleta odsko-

kują:/

Andrzej.

Do mnie przychodzisz,
prawda?

Desvignolles

Do pani także!

Andrzej

W takim razie - cofam się

Koleta

/: do siebie:/

Nie!... nie!... nie!... to ja wolę
odejść!

Desvignolles.

/: sabraymujas isch:/

Ależ Andrzeju!... Ależ,
pani!... minuty!... coż u
djabła! Mamą mówić o

interesie. Za kilka godzin
rozpocznie się procedura
już się wam widzieć nie
będzie wolno. Trzeba prze-
dewszystkiem pogodzić się
na pewnych punktach. Tym
sposobem rysujemy na cze-
sie.

Andrzej.

Ześli się pani zgodza...

Koleś.

Za zgodzam się ze wszy-
stkiem, co jest rozsądne.

Andrzej parsko inny
chem pa ha ha in if
~~Co pan mówi?~~

Desvignolles.
Spokojnie!... spokojnie!... sia.
dajcie!... Jeżeli dobrze pro-
sumiałem wasze listy, pra-
gniecie zakończyć sprawę
jak najprędzej!

Andrzej i Koleta.

razem:/

Tak!... tak!...

Desvignoles.

213
Proszę wnosić skargę!

Andrzej.

Oh! waku mi nie zab.
rakuć! Masz czytać!

/: oddaje mu papier: /

Koleta.

/: tak samo: /

Za pozwoleniem! Proszę
przeczytać także i moją li.
stę.

Desvignolle.

/: odbierają: papiery: /

Tylko tyle!!!

Koleta.

A co zapomniałam!

Andrzej.

Ja wymyślałam tylko to, co
najwłaściwsze!

Desvignolles

Na pierwszy rzut oka nie
znajduję tu nic, co by się
nam na coś przydało.

Andrzej.

! wskazując na papier!

A to?

Koleta.

/: tak samo:/

A to:

Andrzej:

Historja policyjna!
Koleta.

Scena w kasyrnie.

Andrzej:

/: biorąc papier:/

Czytaj; pan małżonek ma
humor podwójszowego bry-
tana.

Koleta.

/: tak samo samwienia:/

Pani, po za rozrzutnością,
jest bezwstydną kokieta...
Co to jest? Co nie?

Andrzej.

/ prucając papier na słob. /
To prawda!

Koleś.

He! wstępne stworzenie!

Derrignolle.

Gadajcie - co chcecie, tu
nie ma nic ważnego!
swyktą niezgodności uspo-
sobienia!

Andrzej.

Kieś co?

Desvignolles.

głosny

Adwokat paryski, ~~wzięty~~
~~adwokat~~, nie chce bro-
 nić takiej sprawy!... To
 bynajmniej nie rajmie są
 dziów, oni wolą skandala.
 Poszukajmy punktu waż-
 niejszego, kto pierwszy nawinął?

Andrzej.

Pani!

Koleta.

Pan!

Andrzej.
Do pani!

Koleś.
Do pan!

Desvignoles.
Za pozwoleniem! kto pier-
wszy raczył?

Andrzej.
Pani!

Koleś.
Pan!

Desvignoles.

16
Spokoju!... spokoju!... Kie-
dy nawet lekar nie może
się zgodzić się na jedno,
rzućmy losy. dobrze? gło-
wa dla pana napis dla
pani!

~~Głowa!~~ / rzuca monety na stół: /
~~Arret!~~ Tyś winien!
Koleś.

/ wstaje - przez szczy: /
Bóg jest sprawiedliwy!
Desvignoller.

Proszę o ciszę! Jaka winę

bierzesz na siebie? czy
kto rozpustę?

Andrzej.

Nie!... mój wiek nie po
temu!

Desvignolles.

Pijanstwo!

/: Andrzej wzrusza ra-

micami i odchodzi na

lewo :/

Koleto.

~~Bardzo pochlebna dla mnie.~~

~~nie chcę!~~

Desrignolles.

Brutalności:

Koleś.

Lakie nie!... Pan ma mił.
jon wad, ale brutalny nie
jest!

/: Andrzej kłania się:/

Desrignolles.

Pozostaje nam głupota.

Andrzej.

O! za pozwoleniem!

Desrignolles.

Co, a co mówisz na nie.

udolności mabieniską?

Andrzej!

O!... nudny jesteś!

Desvignolle.

Trudno ci dogodzić! Proszę,
mnie, co mam najlepszego.

pogardzasz wszystkim.

Jest już tylko udane wia-
rołomstwo!

Koleta.

Co takiego?

Desvignolle.

Przygotowane sztucznie in

flagranti. Ofiarujesz 25 lu.
 dwuków damie z potświatko.
 ona tu przyjdzie, pani zja-
 wi się zmienna - w towa-
 rzystwie świadków, najlepiej
 komisarza policji i kwest-
 ja skończona. Dobrze?

Andrzej.

Wybornie! jeżeli pani zga-
 dra się....

Koleta.

Wszystko jedno, byle po-
 wód wystarczał!

Desvignoles.

Ten zupełnie wystarcza-
sy! utrzymywanie kochan-
ki pod materskim da-
chem! Kiedy chcesz być
przytłaczany?

Andrzej.

Jak najprędzej! zaraz, jeżeli
li pani sobie życzy.

Koleta.

Życzę sobie!

Andrzej.

Teraz idzie już tylko o to.

259
szukanie odpowiedniej da-
my.

Koleta.

Pierwsza lepsza!

Andrzej.

Nie chcę pierwszej lepszej!

Desvignolles.

/szukając w wyniku: /

Spokojnie... spokojnie... Mam
co ci potrzeba.

/do telefonu: /

512-99!

/do Andrzej: /

Jest to osoba, której używam
stale do tego rodzaju ope-
racji... Ma niestychaną
wprawę.

/: do telefonu: /

Allo!... tak!... panna Flo-
rissa ~~de~~ ~~Medison~~... Desvi-
gnolles, adwokat... Czy dro-
ga pani wolna, wolna!
Doskonale! Może pani bę-
dzie Paskawa przybył ra-
raz... ulica Channu, do
pana Andrzeja Montrachet.

10
w rnanym interesie... Tak...
tak... bardzo pilnie!... Dobrze!
dziękuję!

/ kładzie słuchawkę /
Ubiera się! za pół godziny
będzie tu!

Andrzej
Słuchaj! Ładna przynaj-
mniej ta moja kochanka?

Desvignolles.
Nic lepszego nie znajdiesz...
zresztą, przecież ty tylko
będziesz udawał, nie po.

Trzebaż ~~konsumować~~.

Koleta.

Spodriewam się! Cóżby
na to powiedziała pewna
osoba?

Andrzej.

Do kogoż ta aluzja?

Koleta.

Do przyszłej pani Mon.
tracket!

Desvignolles.

Pani! Andrzej!... unikaj
cie sztytarnych scen i wasni.

221
Rozejdźcie się jak ludzie
dobrze wychowani. Jutro,
za pośrednictwem waszych
adwokatów, możecie sobie
wymyślać. Dziś podajcie
sobie ręce... No proszę!...

/: Andrzej podaje rękę

Kolerie - ona robi to samo!

Bardzo ładnie!... Droga pa-
ni, proszę postarać się o
kogoś, kto by mógł towarzyszy-
ścić pani do mojej kance-
larji.

Koleta.

Ciocia!

Desvignolle.

Doskonale. Za pół godziny
my oczekujemy panstwa. Dwa
kroki stąd.

Andrzej.

Idę z tobą. uprzedzę tylko
ojca.

/: do Kolety:/

Gdyby ta dama przyszła
podczas mojej nieobecności,
si ....

Koleta.

Jaka dama?

Andrzej.

/: do Desvignalles: /

Jak ona się nazywa?

Desvignalles.

512-99!

Andrzej.

No, ta moja kochanka! po-
prosi ją pani, żeby się
zatrzymała.

/: wychodzi z Desvignalles: /

Koleta.

/: sama-biegnie :/

Mój Boże! Andrzeju!... An-
drzeju!...

o/ Andrzej.

/: wracając - żywo :/

Pani mnie wola:

Koleta.

/: odwraca się do frontu -

zimno :/

Nie... nie!...

Andrzej.

Ldawato mi się!... Przepra-
szam.

/: wychodzi :/

Chena 8ma

Koleta - potem Alicya. potem
La Chamboffe.

Koleta.

Taka ja głupia!

/: dawoni :/

Co mnie to może obchodzić!
Przecież on niczem nie jest
już dla mnie.

/: dawoni :/

o Alicya.

/: wchodzi :/

Pani drwonita:

Koleto.

Alicya, przygotuj mi waliz-
kę i torbę podróżną!

Alicya.

Pani wyjeżdża?

Koleto.

Tak... musisz odejść!

/: sama :/

Kiedy pomyśle, że za kilka
minut przyjdzie ta kobieta
~~ze swoim materiałem~~, że

się tu rozgłosi... w jego po-
koju i że ja mam wejść ze
świadkami stapać go na go-
rącym uszynku... ~~Okropnie~~ Boże...
Boże! spraw, żeby nie kon-
sumował!

O /: drzwane /:
To już pewnie ona!
O La Chambofle.

/: wchodzi /:
To ja!

Koleś.
Ah! to tylko pan!

1
/: przechodzi no prawo
La Chambofle.

Koleto!

Koleto.

Jak pan imie przychodzi
lulaj!

La Chambofle.

Od dwóch dni czeka na
panią w drodze pod ok.
nami. Od osmej godziny
rano do połnocy prze-
dzą życie w drodze N^o
12. 222. iniażanie jadani

265

w dorozie obiad w dorozie...
W tej chwili widziałem An.
drzeja wychodzącego z adwo.
katem: sądziłem, że linja
jest wolna i że mogę ją za.
jąć...

Koleśa.

To niewłaściwe!

La Chambe.

Bardzo być może, ale ja już
nie mogłem wytrzymać, że
by nie zobaczyć pani.

Koleśa.

Mój mąż niebawem wróci.
Jeżeli rastanie tu pana, co
mu powiesz?

La Chambofle.

Powiem mu: „Przyszedłem
odwiedzić moją narzeczoną!”

Koleta.

Gotów wyrzucić pana przez
okno!

La Chambofle.

To ~~godzinie~~ jedynastej rano!
Przepisy policyjne nie po-
zwalają na to!

Koleta.

On się przepisów nie będzie trzymał! Więc radzę panu oddalić się. Skoro będziesz potrzebny, dostaniesz zawiadomienie.

La Chambette.

Koleto... odchodzę, ale pozwól przynajmniej, żebym się uściskał!

Koleta. ~~Ofawnej na scenie /~~
~~coś ma~~

Żalony!... ~~nie powiedzia~~

~~Tam~~ : Maż nadchodzi!...

DYREKCYA TEATRU MIĘSKIEGO
WE LWOWIE

La Chambofle.

Do pioruna!... Gdzie schody
kuchenne?

Koleta.

La kogo mnie pan bierzesz?
proszę zostań! Coś to boisk
się?

La Chambofle.

Nie!... Ale gdyby mi przy-
szła ochota rabić mnie, jest
to mojem prawie!

Koleta.

Sprzedasz pan drogo swoje

rycie ot i wszystko!

/: na prawo :/

Chena 9to

Ci sami - Andrzej.

Andrzej.

/: wchodząc :/

A! le Chambotte!

/: pausa :/

Co za niespodzianka!

le Chambotte.

He?

Koleś.

Pan wrzedt tutaj bez mo-
jej wiedzy.

Andrzej.

Kieś słusniejszego! Ma do-
tego prawo, wszak to narre-
żony pani!

La Chambofle.

A co? nie mówilem?

Andrzej.

To za tem, to mój przyja-
ciel! Jak się masz?

/:podaje mu rękę:/

La Chambofle

228
/ rażenowany : /

Nie wiem, czy mam pra-
wo ....

Andrzej:

Takto? nie uściskasz mi
ręki? Czyżbym się obra-
ził?

La Chambofle.

/ podaje mu rękę : /

Nie!.. nie!.. sądziłem...
sądziłem, żeś wyszedł...

Andrzej:

A może przeszkadza pan...

słowo było by mi bardzo
przykre....

Kaleta.

/ wsiecka: /

Bynajmniej:

/ zwraca się ku głębi: /

Andrzej.

Widzisz, ~~la~~ Chamboffe, pa
ni gardzi swoim towarzyszem.
słowem, ja muszę się zabrać.
wias! chodź do mego pokoju

La Chamboffe.

Zła jest... ma do mnie

289
urazę!.. Nie powinienem
był przychodzić!

Andrzej:

Niech ci się zdaje, że przy-
szedłeś do mnie!

La Chambofle.

O tak!.. Jestem pewny, że
ty byś się nie rozgniewał
o to. Ty jesteś człowiek
rozumny!

Andrzej:

Z twoich ust podobne urna-
nie pochlebia mi wielce!

La Chambofle.

Bo i o co byś się miał gnie-
wać? Wiesz dobrze, że dla
Kolety byłem tylko przyja-
cielem.

Andrzej.

Bratem!

La Chambofle.

Tylko... co? nadskakiwa-
ło się męźratce, więc są
pewne obowiązkowe wrę-
dem niej, skoro się rozwo-
dzi.

Andrzej:

~~La Chamotte!~~ Dusza swoja
otwarta szeroko jak gościniec!

La Chamotte.

Zresztą, napisałem do mat-
ki!... Ah! gdybym był do
matki nie napisał!

Andrzej:

Dobrze, mój chłopcze, rycze
ci szczęścia!

Koleś się zbliża!

Niech mój przykład będzie
ci nauką. Staraj się być dla

niej czułym, kochającym
mężem. Tak jak na to zasłu-
guje, staraj się, aby przy
swoim boku zapomiała te
chwile, jakie przeżyła ze
mną.

Koleś.

/ przy Chamborie /

O! nie wszystkie były zno-
we tak też!

Andrzej.

Kie pójmowałem, że można
znaleźć saczenie w tem,

co mnie wydawało się ba-
 nalnem i głupiem. Mój ~~Kochany~~
~~Chambolle~~. cenimy prawdę
~~we~~ ^{teraz} dopiero wtedy. kiedy
 już stracone!

Koleta.

A czyjaś wina że utracone?

Andrzej.

Przepraszam, mówię do me-
 go przyjaciela ~~La Chamb-~~
~~olle~~. ~~Nadewszystko~~. strzeż
 się być kolegą. bądź ^{tylko} po-
 prostu mężem inaczej nie

uwierza, że masz jakieś ta-
kie doświadczenie.

Koleta.

Chciał się rozumieć! Zwała
szczęście, jeżeli doświadczenie
na tem polega, żeby oszuki-
wać i inną ze wszystkimi
jej przyjaciółkami.

La Chambolle.

Ależ ja nie mam najmniejsz-
szego zamiaru...

Koleta.

Zaniedbywana i ona szuka

rozrywek.

Andrzej.

Pani ich prukalas:

Koleta.

Przepraszam, mówię do
pana La Chambotta!... I
pocięła się k pierwszemu
lepszym głupcem!

La Chambotta.

/:urazony:/

La porwoleńiem! o kim
tu mowa?

Koleta.

Mniejsza o to! Nie czas na
wzajemne wywnętrzanie
się; za chwilę, osoba, która
za Desvignolles nam przy-
szła, - będzie tu!

! drwani !

Alicjo!

La Chambotte.

Co za osoba:

Andrzej.

Chcąc uzyskać rozwód, rek.,
woliłem żeby mnie przytapa,
no na gorącym uczynku.

O! Alicya wchodzi!
La Chambolle.

O! to bardzo przyjemnie!

Koleta.

! do Alicji !

Moje rzeczy gotowe?

Alicja.

Tak, proszę pani!

Koleta.

Dobrze!... podaj mi kape,
 lusz i rękawiczki. La Cham-
 bolle, proszę iść na przód!

La Chambolle.

Idę... idę... Do widzenia,
Andrzej nie maś do mnie
urazy - kę?

/: przechodzi na prawo /
Andrzej.

Cóż znów?

La Chambote.

Czekam na panią, Koletę,
na dole, w drodze N° 22.122.

/: wychodzi /
Andrzej.

Idź, kanalyo!

/: do Kolety /

Desrignolles prosit o kon..
brak slubny. Kaczy pani
wreczyc mu go. Zaraz przy..
nosz.

/: wychodzi:/

Cena 10 $\frac{1}{2}$

Koleta - Alicya. potem Flo..
risa.

oo Alicya.

/: wchodzi z rękawisk.
kami i kapeluszem:/

Pani taka wzruszona ?..

Koleśka.

Nie! drzwego, moja Alicjo,
opuszczam mieszkanie, które
sobie tak ładnie urządziłam,
Zegnajcie mi, drogie kąty!

Idźcie do kominki!

Alicjo.

Tani nie potrzebuje już nic
czego?

Koleśka.

Nie! Ah! tak! Moje ~~saskie~~
sacka! byłabym rapemniata.
Dostałam je od cici, kiedy

byłam jeszcze małą dziewczynką. Nie chcę, żeby to wstrętne stworzenie Marcelina dotykała ich swoimi rękami.

Alicya.

Przyniosę jej pani!

Koleta.

Nie! postukaj! -- sama rapakuje!

Wchodzi do swego

pokoju.

Alicya.

Proszę pani... szafka dawno
nie otwierano... wszystko
ko kursem pokryte... pa-
ni ma jasną suknię, po-
brudzi się...

 Koleśa.

/: sa kulisami: /

Będę uważyć... ~~podaj mi~~
~~piórko!~~

Alicya.

/: biorąc piórko wisiące
obok kominka: /

Proszę pani... Ak!

O /: drwonek :/

Ktoś drwoni... pani przyj-
muje?

O Koleś.

Nie!

Alicya.

Dobrze....

O /: do wchodzącej Florissy /

Czy do pani?

Florissa.

Nie, do pana Andrzeja
Montrachet.

Alicya.

Jak mam sameldować?

Florissa.

On mnie nie zna... Pro.

szę powiedzieć, że przysł.

Ja ta pani w wiadomym
interesie.

Alicya.

Ah! to coś bardzo ważnego!

Dobrze!

/wychodzi/

Scena 11ta

Florissa - Kola - potem

7, 24
Andrzej.

Floziss.

Nie widzę potrzeby pre-
sentować się jej z imienia
i nazwiska! Więc do tu ....
przyzwolicie... Zarządom 15
ludwików... Pan Desirignos
nie miał czasu poin-
formować mnie szczególnie...
powiedział „spiesz się pa-
ni... czekaj... Szkoda, że
nie pociągnęłam za język
służącej.

9 Koleta.

/: wchodzi w fartuszek i
odkurza porcelanową figurkę:/

O! a! prawie w kurzu!

/: spostrzegłszy Florissę:/

Jakaś pani... czyżby to by
ta ona? ... już? ...

Florissa.

/: n. z.:/

Ładna panna służąca!
Od niej się coś dowiem!

/: głośno:/

Panienko!

Koleta.

Pani ?

Florissa.

/: daję jej monetę: /

Proszę, na szpilki ... Dawno
panienka jest w tym domu?

Koleta.

/: zdziwiona /

Nie rozumiem o co pani
~~pyta~~? chodź? 2

Florissa.

Czy panienka dawno tu,
czy u państwa Montrechet?

Koleta.

Sluzę ? ...

/: szczytna rozkazuje!

Ah! tak ....

/: śmiejąc się!

Od kilku miesięcy ....

Florissa.

Panička taka wesola ....

musi być dobre miejsce, co?

Koleta.

Tak dla kogo! Nie dla
mnie!

Florissa.

939
Dla czego? kiedy ~~matrzeni-~~ ^{państwo}
~~stwo~~ ^{dra} drze ze sobą koby,
stuzba rej wodzi.

Koleta.

A skąd to pani wie, że
tu matrzenstwo drze ze so-
bą koby?

Florisza.

Gdyby tak nie było, nie
wzywanoby mnie tu. Po-
trebna jestem do rozwodu.

Koleta.

Ah! to to pani? -

:-ciekawie ją ogląda:-
Florissa.

Tak, to ja... Dawno żyję ze
sobą panstwo Montrechet?

Koleta.
Poł roku.

Florissa.
Poł roku?! I rozwódka
się!

Koleta
Zdaje się, że tak.

Florissa.
:-przechodzi na lewo:-

„Hu! to szkoda!”

Koleta.

Tak pani sądzi?

Florissa.

Pomyśl panna tylko... ci
ludzie rozchodzą się, ka-
nim mieli czas się poznać!
Po dziesięciu latach, skoro
już nie ma sposobu żyć
razem, to rozumiem! Ale
rozwódzić się w całej peł-
ni miodowych miesięcy!
Głupi są ci państwo pa-

nienki!

Koleta.

To bardzo być może!

Florissa.

Pewnie brzydki jak małpa!

Koleta.

Kto?

Florissa.

Tan... może, no który?

Koleta.

Nie... wcale nie brzydki!

Florissa.

Wieńc pani kockodon?

Koleta.

O to nie! jest do mnie podobna!

Florisa.

/przypatrując się jej/

Uhm!... to wcale niczego!
Przykro mi doprawdy, że
przyszytnić się muszę do
rozvodu. Ja jestem kapa-
godzieniem, nie myślę pro-
magai do tego, żeby się
rozводzili dla marnego

tak lub nie!

Koleś.

Zabawna kobietka z pani!

Florissa.

/: chce iść na lewo:/

Ja naprawdę odchodzę...

chcech pamiątka powie, że

mnie ramionemno gdzie.

indziej... resztą co pa.

nienka chce...

O/ wchodzi Andrej!

Koleś.

Oto właśnie pan Mon.

brasket!

/: do Andrzeja!

Ja pani potrzebna do
naszego rozwodu.

Florissa.

Co takiego?!

Andrzej.

Panna Florissa ~~de Mesidou?~~

Florissa.

~~Tak~~ Ja pani jest paniskę
rona?

Koleś.

Jestem... raczej byłam panią

Montrachel.

Florissa.

A to pamiętam głupstwo!

Koleś.

Bynajmniej!... Dowiedzia-
łam się od pani rzeźy
bardzo rozsądnych... Kto
mi, że ja poznalam!

/: odwraca się ku wyjściu: /

Andrzej.

/: idzie do niej: /

(
Koleś!

Koleś

! sabszymyżc się przy
drzwiach:!

Andrzej : ...

Andrzej:

Po odbyciu ... ceremonji...
nie zobaczymy się już
więcej. - Czyż tak odejdziesz
odemnie?

Koleta.

! waruszona:!

Cóż ^{ci} powiem?

Andrzej:

O jedno się proszę, nie

wspominaj mnie z odrazą...
mam bardzo wiele do sa-
rżucenia sobie... ale...

Alicya.

f. zjawia się z lewej!

Pan la Chambote oczekuje
pani... niecierpliwi się...

Koleta.

Widzisz?... badi z drów An-
drzej!

f. wychodzi # pl. na lewo

za nią Alicya!

Scena 12ta

241
Andrzej Floriss.

Andrzej.

/: patrzy na nią

Kobieta bez serca!... Głu,
pięć ze mnie! Jeszcze chwila,
a bylbym prosił o
przebaczenie! Stule pani
jestem gotów!

Floriss.

/: kładąc rękę w

głębi:/

Dobrze!... Gdzie właściwie
we miejsce działania?...

Paniski pokój - co?

Andrzej.

Sam -- obok -- Ale nie ma
nie pilnego!

Florissa.

!-sajrzsawszey do pokoju!

Ładnie urządzony. Niech
się pan nie obawia, nie
stego panu się nie sta-
nie.

Andrzej.

Mam nadzieję!

Florisse.

Ale też i nic dobrego.

Andrzej.

Jak to mam rozumieć?

Florissa.

Desvignolles uprzedził pa-
na... nie? Powinien był
powiedzieć panu, że to ma
być udane... Imaczej się
nie godzę!

Andrzej.

Czy pomimo rozstrzeżenia,
nie znalazła się pani
nigdy w niebezpieczeństwie?

Florissa.

Nigdy, mój panie! Mężczyznę
łatwiej sagasić, niż zapalić!..
To trzeba panu wiedzieć, że
ja mam przyjaciela, którego
bardzo kocham. Tylko ....
pan rozumie, jako urzęd-
nik .... nie ma dla mnie
utrzymania.

Andrzej.

A... że pani nie chce zdra-
dzić go!

Florissa.

246
Wiaagu dnia, podczas gdy
on siedzi w biurze, ja bez
jego wiedzy zarabiam sobie
w ten sposób....

Andrzej:

Szczęśliwy człowiek - ten
przyjaciel pani!

Florissa:

On też nie narzeka!... Pro-
szę pana, jeżeli się kogoś
kocham, nie wolno go okła-
mywać, inaczej unioszczęśli-
wia się dwie istoty a to źle!...

O co po tem?

Andrzej.

~~Panno Florisso.~~ Jesteś osobą,
niem zdrowego rozsądku i
nie sądzi pani, że nie po-
drzelać swego zdania!

Florisso.

Więc dla czego się pan roz-
wodzi?

Andrzej.

Muszę... żona rzyknęła sobie
tego...

Florisso.

Musiab ja pan sdradrai!

Andrzej.

Kie! dopiero mialem ra-
miar.

Florissa.

To na jedno wychodzi!...

Przedewszystkiem, po co sie
pan ożenił?

/ siada na kanapie -

Andrzej na krześle przy
stole :/

Andrzej.

Ja sam nie raz pytam

siebie o to. Tak wypadło z
figury kotyljona!

Florissa.

Co pan mówi? Nie kochał
pan swojej żony?

Andrzej.

Nie.

Florissa.

A teraz? Także jej pan nie
kocha?

Andrzej.

/- słabo: /

Nie.

Florissa.

Na pewno?

Andrzej.

Na pewno!

Florissa.

Dlaczego ja. właściwie, mi-
ssam się do tego, co do mnie
nie należy! Ale przecież nie
jest brzydka!

Andrzej.

Uchowaj Boże!

Florissa

Na głupia nie wygląda.

Andrzej:

Onie jest nig.

Florissa.

Moze smutna?

Andrzej:

Przeciwnie... wesola... ozy.
wiona... figlarka'...

Florissa.

Brzydki ma charakter?

Andrzej:

Ba! charakter ma!

Florissa.

A pan?

Andrzej.

Ja także!

Florissa.

No... a z pieszczotkami...
jakże tam było?

Andrzej.

Wcale nic nie było!

Florissa.

Wiesz nie kochała pana?

Andrzej.

Zdaje się!

Florissa

Zdaje się! To nic nie zna.

czy! Pewnym trzeba być -
tak, albo nie! A może tam
kto inny umiargat się?

Andrzej

Fl.

Florissa.

A pan... pan nic nie wie
driał? Może pan być sądz.
ty na swoją stronę?

Andrzej.

Prosecki.

Florissa.

Małe wet ra wet... jak to

mówią w każdym razie - nie
nadrwycrajnego!

Andrzej!

Z czego to pani wnosi?

Florissa.

Z pewnych znaków!

Andrzej!

Zabawna kobielka z pani!

O! drwanek i telefonii!

Florissa.

Wstaje :/

To to takiego?

Andrzej!

Telefon.

/: do aparatu /

Allo! Tak!... ah! to pan
Desvignolles!

/: do Florissy /

Zapytuje, czy pani gotowa...
Florissa.

Jeszcze nie!

Andrzej.

/: do aparatu /

Jeszcze nie!... za dziesięć
minut....

/: do Florissy /

257
Pilno im!

Florissa.

Im?... Pańska siona nie jest
sama?

Andrzej.

Nie... jej doradca jest z nią.

Florissa.

Aha!.. wet za wet!.. jakże
on wygląda?...

Andrzej.

Glupio!.. Ona go nie ko-
cha.

Florissa.

Prawdopodobnie. Kto to taki...

Andrzej.

Niejaki ~~le~~ Lhambotte.

Florissa.

/zdziwiona/

Rogier!.. Rogier ~~le~~ Lham-
botte, nadzwyczaj ciekawe!..

Andrzej.

Zna go pani?

Florissa.

/wyznającą/

Z nazwiska.

Andrzej

~~Pani wie~~ : to idjota !

Florissa.

Zdaje się... nie ! ta kobieta
nie może go kochać !

Andrzej.

Naturalnie ! przed chwilą
kiedy błagałem ją, żeby za-
pomniała wszystko...

Florisse.

Ah ! błagał ją pan ?

Andrzej.

/: płaszczywie :/

Lak !

Florisa.

Wiesz co? Lujara z ciebie!

Andrzej.

Co takiego?

Florisa.

Mówię ci „ty” - to nie! Tak
jestem wściekła, każdemu
mówię „ty”! Lujara z ciebie!
Kochaś i one... kochaś ją do
szaleństwa! Nie próbuj prze-
czyć, szyjś data bym ra to!
Ja znam matersztwa i one
mnie takie! Dość ich rok..

253

modlana
~~wiaratam~~! Przypadło ci
się to, co się przytrafia każ-
demu hulacy swojego galun-
ku, skoro się rani. Matkę
swoją wziął za kart. - zda-
wało ci się, że to dalszy
ciąg zabawy. Kobieta głup-
stwa, nie oglądając się
na następstwa. Kochankę
można oszukiwać, ona i
tak nie pojdzie sobie, bo
co ma robić? - Ale legal-
na i on - nie! Albo się rewi,

albo odda wet sa wet!

Andrzej:
~~Florissa~~ ~~Przełom~~ ~~mowisz~~ ~~jak~~ ~~stoto~~!
Florissa.

A skoro spostrzegłeś, że
żona może puścić się w
trąbę, raczałeś ją kochać
i przekonałeś się, że mat.
żenstwo - to w gruncie tak
dważny stosunek, jak... sto-
sunek!

Andrzej:
Ah! Florisso! ja jestem

bardzo nieszczęśliwy!

/ siada na kanapie /

Florissa.

/ przybliża się /

Aż tak?

Andrzej.

Tak, o tak! Spudłowałem!

Florissa.

Nie traci nadziei! Rok się
jeszcze nie skończył! A! le
kambolte!

głos
Chambo
ta

/ chowa się przy
kominku /

Cena 13 $\frac{1}{2}$

Ci sami - La Chambothe.

○ La Chambothe.

Przepraszam, ale tam się
niecierpliwia! Jakże tu da-
leko sąsiedzi?

Andrzej.

Kormuwiemy.

La Chambothe.

Coż to za brak logiki!...

Czas już zacząć! Tam sre-
kaja.

Andrzej.

Jak tylko panna Florissa
~~de Meridan~~ będzie gotowa!

La Chamballe.

/: przechodząc na lewo-

klania się nie widząc jej/

Pospiesz się pani! komi-
sarsz zawiadomiony. Zona
swoja strasznie zdenerwo-
wana, wymyśla mi i pla-
cze w objęciach pani de
Montbissac. Trzeba to skoń-
czyć co prędzej.

Andrzej:

przezygnany! /

Ja jestem gotów!

La Chamotte.

Tak przecież nie możesz
przystać komisarza!

Andrzej

Dlaczego?

La Chamotte.

Bo tu niema najmniejszego
prawdopodobieństwa.

~~Włók przynajmniej szła~~
~~rok! Wejm surdut~~

Andrzej.

Dobrze! idź się przebrać!

/: odchodzi na lewo:/

Scena 14ta

La Chamotte. Florissa.

La Chamotte.

/: do Flary:/

~~Za tam wracam!~~ Moja pa-
ni, proszę to urządzić es-
tetycznie... o ile możności
bez dworników!

Florissa.

Florissa.

/: odwracając się: /

Kuku!

La Chamboffe.

/: zdziwiony: /

Flora! Floka! tam do dja.
bla!

Florissa.

Zglupiałeś do reszty, gru-
basku... nie spodziewałeś
się zobaczyć mnie tutaj -
co?

La Chamboffe.

Cicho badi'!

Florissa.

Oto stowick, który przed mi,
spetna pót rokiem ofiarowu,
wat mi automobil, serce i en,
tresole!

La Chambofle.

Ciszej!

Florissa.

Albo parter!

La Chambofle.

Ciszej! powtarzam ci!

Florissa.

A kiedy już chciałam się
sgodzić... bez! - przepaść!
Panica poszedł szukać szczęś-
cia u samotnych kobiet!
pfe! wstyd!...

La Chamotte.

Florka! błagam cię, nie rob
mi scen tutaj!

Florissa.

A jeżeli mi się podoba!

La Chamotte.

Prawda... nie powinienem
być odejść w ten sposób...

nalesiało zostawić ci swój
adres... pisai do siebie. Ale
coż! Okoliczności nieszaalekne
odemnie... Ja ci to jutro
wytlumaczę... jutro, u cie,
bie, godzina druga...

Florisa.

Nie - drisiąj! Gadać raras,
ja się tymczasem będę roz-
bierać.

La Chambole.

Co?... rozbierać się?

Florisa.

Naturalnie!.. Ty mi po-
możesz... ~~tam jest torba...~~
to mój arsenat... otwore ją
przedzej!...

La Chambrak.

Ah! akcesorya!...

Pracownica parskiej

Sliczny permiar!

Florissa.

eto, przecież nie mogę w
oczach komisarza uchodzić
za mowę!

La Chambrak

/: wstrząsnęty:/

Ty... ty masz zamiar to
włożyć?...

Florissa.

/: zdejmując kapelusz:/

O to proszę twojej pomocy!...
Czego się tak potrzebujesz?!

La Chambofle.

Ty?!

Florissa.

Żuż ja widzę! ty się boisz!

La Chambofle.

Nie!... dornaję sabkiem

innego uczucia.

Floriss.

Cóż to? pierwszy raz wi-
dzisz coś podobnego, czy co?

La Chambofle.

Nie... ale to było tak daw-
no!

Florissa.

Ślubowalesz cośś?

La Chambofle.

Jestem prawie narzeczoną!

Florissa.

Podwój! odkąd?

La Chamboffe.

Od sterach miesięcy!

Florissa.

Glupiec! Zdręcinniat!

/: powstrzymuję się:/

Przepraszam!

La Chamboffe.

Nie ma raco!

o:/: drzwonek: telefon

Telefon!

/: do aparatu:/

Allo!... tak... La Chamboffe!

nie! jeszcze nie!... ra...

/: do Florissy: /

Gotowa pani?

Florissa.

Tak!

La Chambotte.

Tak... natychmiast przyby-
wam!

/: odktada sluchawke: /

A to im pilno!

Florissa.

No, w takim razie - nie po-
ra już gawędzić!

La Chambotte.

To pani Montrache tak ~~pr~~bi na gli.

Głęboko le Chambott. ^{Floriss} Nie zostało Ci będzie i to kobieta?

Ch
14
J mnie się tak zdaje! Ale
coż? napisałem już do mat,
że ją kocham!

Florissa.

Wiem, że jej nie kochasz.

La Chamboffe.

Czyżbyś radość zobowiązanin.

Florissa.

To samo pomyślałem sobie!
Taki ładny chłopak, albo
ma serce, albo go nie ma!

La Chamboffe.

Ładny chłopak... to już prze...

sada!

Florisse.

Kie! ty naprawdę jesteś
niczego!

La Chambothe.

Niczego... tylko tyle!... prze-
praszam, muszę iść!

Florissa.

/sabsymuje go:/

A ktoś mi haftkę odprnie?

La Chambothe.

/na kolanach:/

Ja! ale ktoś?

212
Florissa.

/: siada mu z impetem
na kolanach.

Le!

/: ratuje go w sypialni
La lhamboth

Florka! opamiętaj się!...

Florka!... bo... bo... już sam
nie wiem co robić!

Florissa.

/: porzucił go
Chodźcie, ośla głowa, to się,
dowiecie!

/: wychodzę na prawo sceny
pozostaje próżną /:

Scena 15ta

Koleta Desvignolles - p.
Montrasket - p. de Mon.
bisser

/: wszystko nadzwyczaj
szybko /:

Koleta.

/: wchodzi z miessans /:
Nie!... nie chcę!

Desvignolles.

Alexi pani!...

J. de Monbisson.

Koleto!...

Montrachet.

Moje dziecko!...

Koleto.

Ja na to nieporwolę! Gdzie
oni są?

~~Andrzej ukazuje się na
lewo. J. de Monbisson
spostreaga go i daje mu
znak żeby nie wchodził.
Desvignolles.~~

Alex rozwód...

Koleś.

Nie chcę rozwodu! Słyszysz
się? Ja kocham mego męża!
...nie odejdę od niego!
Andrzej!

Idźcie do drzwi na prawo!
Drzwi zamknięte! Trzeba
temu przeszkodzić! Jakże
to straszne! Andrzej!
ja nie chcę!... przebac mi!
otwórz!... ah! on już dla
mnie stracony!...

/: sarsyna słotkai siadaję:

na kanapie: /

(.O) Andrzej.

/: ukaruję się:

Koleto! droga Koleto!

Koleto.

/: rzucając muszę na

syję: /

Co za szczęście! jedyne mi
za porzeczność!

P. de Monbissac.

/: do Desvignolles: /

Co adwokacie, kto miał

rację: ja przekonywałam, że
oni się pogodzą.

O. g. Florisy.

/: po prawej: /

Ale ja nie chcę!

Dessaignoles.

Więc ktoś jest tam?

Montrachel

Zaraz się przekonamy!

/: do drzwi: /

W imieniu prawa proszę
otworzyć!

/: cofa się: /

155
Cena 16 ^{do}

Ci sami Florissa ~~i potem~~
Chabotte.

Florissa.

/: wchodzi: /

Dziękuj! w samą porę!
proszę pana!

Wzrysy.

La Chabotte!

Koleta.

/: spojrzawszy na zegarek,

nego La Chabotte: /

Oh! la Chambotte! j'ai ra-
rales mme rdrai!

La Chambotte.

Koleto! wybacz... jestem
w rozpaczy... zapomnia-
łem się!

P. de Monbissa.

Ale za to ora odryskata
pamięć!

La Chambotte.

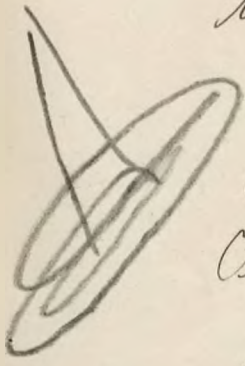
Ja nic złego nie zrobiłem!
proszę rarybać tej pani!

Florissa.

146
Ale na chęciach mu nie sby-
wało!

Montrachel.

Porostalo ci już tylko jed-
no: pocieszyć panią Bo-
nin!

La Chambofle.

Opowiem jej to dziś jeszcze!

Andrzej.

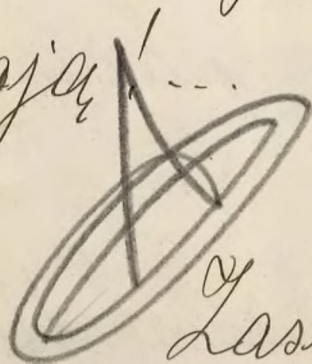
Powiedz jej, że siona ma,
ja i ja - mamy od dziś
dnia jedno serce jedną
myśl....

I. de Mombissa.

z jedną sypialnią!

Koleto.

Lak! z jedną sypialnią!
moją!...

Lastona

Koniec

CE. I. DYREKCJA POLICJI

WE LWOWIE

L 15981/04
II

Lwów dnia 10. kwietnia 1907

Ch. Trextyum Namiestnika
neskryptem z dnia 30 marca 1907 L
3794/pr. nadesłano Dyrekcji Sebatu
miejskiego we Lwowie zawiadania
na przedstawienie komisyj z abtack
Piotra Webera p. s. „Osobna wypielu
nia” —

II = 118

I = 139

III = 202

Przepraszam
Dla uspokojenia
p. Wojciechowskiego
Dnia 10/5 1907 Dubow

K. I, 267

22.04.2013

ben

